

Sesimiz

ÖZEL SANKO OKULLARI KÜLTÜR YAYINI

ÖZEL SANKO OKULLARI LİSE GAZETESİ

YIL : 2 - 2016

SAYI : 4

13. Dünya Robot Şampiyonasında DÜNYA BİRİNCİSİYİZ

Haber: Mehmet Kenan Almacı

Avusturya'da düzenlenen "ROBOTCHALLENGE" 13. Dünya Uluslararası Robot Yarışması'nda Dünya Şampiyonu olduk.

ROBOTCHALLENGE; otonom ve mobil robotlar için düzenlenen uluslararası bir şampiyona. Avusturya'nın başkenti Viyana'da 2004 yılından bu yana düzenlenmekte. Dünyaya deneyimli robot tasarımcıları sunmak amacıyla düzenlenen yarışma; bilişim, elektronik, mekanik ve yapay zekâ alanında çalışanlara coşkulu izleyici kitlesi eşliğinde kendilerine ait robotları sunma imkânı veriyor.

12-13 Mart tarihleri arasında düzenlenen "13. ROBOTCHALLENGE Dünya Robot Şampiyonası"nda bu yıl, 50'den fazla ülke 644 robot ile 13 farklı kategoride yarıştı. Türkiye'den 6 okulun ve 2 üniversitenin katıldığı şampiyonada Özel Sanko Okulları ülkemize altın madalya ile dönen tek takım oldu.

Bizlere büyük mutluluk ve gurur yaşatan bu

başarının mimarları; Özel Sanko Fen ve Teknoloji Lisesinden Tekin Orkun Hengirmen, Ali Kağan Akbaş ile Özel Sanko Kolejinden Süleyman Sevban Solmaz ve Cemil Serden Şahin; Danışman Öğretmenlerimiz Muzaffer Harun Bayseçkin ve Fatih Mehmet Günaydın. Fiziksel engelli kişilere yardım amaçlı tasarlanan robotumuz, fiziksel engelli kişilerin baş hareketi veya küçük bir parmak hareketi tekerlekli sandalyenin hareketini ve konuşma engellilerin ise tasarlanan ekranda konuşma yapabilmelerini sağlıyor.

Okulumuzun bizlere sunduğu imkânlardan yararlanarak uluslararası başarılarla imza atabilmek büyük gurur. Ülkemizi, şehrimizi ve okulumuzu büyük bir başarıyla temsil eden öğretmenlerimizi ve arkadaşlarımızı bizlere bu mutluluğu yaşattıkları için yürekten kutluyoruz.

2. KÜLTÜR VE SANAT HAFTASI'NDA COŞKU

23 Mayıs – 27 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirdiğimiz 2. Kültür ve Sanat Haftası, birbirinden eğlenceli ve keyifli gösterilerle dolu dolu geçti.

SYF. 14'de

Mezunlardan Mesaj Var!

YGS ve LYS hazırlık dönemi hayatımızı şekillendiren önemli bir süreç. Sistemli bir çalışma planı ile başarımızı artıracığımız gibi yanlış planlamayla hayal kırıklığına da uğrayabiliriz.

SYF. 11'de

Coğrafya Olimpiyatları'nda Türk Milli Takımındayız

Coğrafya Olimpiyatları'nda Türk Milli Takımındayız. Bu yıl 13'üncüsü düzenlenen Coğrafya Olimpiyatları'nda arkadaşımız Bora Çarpınlioğlu, ağustos ayında Çin'de ülkemizi temsil edecek dört kişiden biri olarak bizlere büyük gurur yaşattı.

SYF.18'de

TÜBİTAK Marmara Teknokent Genel Müdürü Okulumuzu Ziyaret Etti

Haber : Buse Özpineci

TÜBİTAK Marmara Teknokent Genel Müdürü Dr. Orhan Çömlek ve Araştırmacı – Sanayici Hasan Çep, Özel Sanko Fen ve Teknoloji Lisesi ile Sanko Kolejini ziyaret etti.

Özel Sanko Okulları Kurucu Temsilcisi Adil Sani Konukoğlu ile birlikte okul laboratuvarlarımızı gezen Dr. Çömlek ve Dr. Çep'e; Genel Müdürümüz Melike Toklucu, Okul Müdürümüz Ercan Yüksel ve Fen Bilimleri Bölüm Başkanımız Ekrem Doboğlu tarafından eğitim sistemimiz ve okulumuz bünyesindeki 22 laboratuvarla ilgili bilgi verildi.

Laboratuvar ortamlarından çok etkilendiklerini belirten Dr. Çömlek ve Dr. Çep, Türkiye'de birçok üniversitede dahi böyle bir imkânın olmadığını söylediler.

SANKO Holding Yönetim Kurulu Başkan Vekili ve Özel Sanko Okulları Kurucu Temsilcisi Adil Sani Konukoğlu, Kolej ile Fen ve Teknoloji Liseleri laboratuvarlarının oluşturulması için önemli çalışmalar ve yatırımların yapıldığını, gerek Kolej gerekse Fen ve Teknoloji Lisesi öğrencilerinin laboratuvarları yoğun kullandıklarını söyleyerek "Liselerimizi, yapılan merkezi sınavlar sonucunda çok yüksek puanlı öğrenciler tercih etmektedir." dedi.

Mekatronik Öğretmenimiz Abdulkadir Güçyetmez, Mekatronik; Kimya Öğretmenimiz Özgül Güner, Genetik; Fizik Öğretmenimiz, Hasan Gökhan Aslan ise Fizik dallarında, Bilim Merkezi'yle ilgili bilgi vererek TÜBİTAK'tan bugüne kadar ödül aldığımız projeleri anlattı.

Dr. Çömlek ve Dr. Çep, Biyoloji Öğretmenimiz Mehmet Fatih Günaydın'dan Biyoloji, Robotik Öğretmenimiz Harun Bayseçkin'den Robotik Laboratuvarı hakkında bilgi aldıktan sonra 13. Robotchallenge Dünya Robot Yarışması'nda serbest kategoride dünya birincisi olan robotu inceledi ve şampiyonluk derecesi elde eden arkadaşlarımızı kutladılar.

Teknolojik donanıma sahip bir okulda okumanın gururunu bir kez daha yaşadık. Bilim dolu günler dileğiyle...

Medmun'dan Ödülle Döndük

Haber : Çağnur Kutsal

7-11 Nisan 2016 tarihlerinde Antalya'da düzenlenen MEDMUNTR2016 Konferansı'na katıldık. Ülkemizden ve yurtdışından hem liselerin hem de üniversitelerin katıldığı konferanstan 2 ödülle döndük.

Konferansta Marvel, Sochum, Nato, Türkçe Komite ve Fifa olmak üzere 5 komite vardı. Ben, arkadaşlarım Başak Umay Kuday ve Burcu Erkilic ile birlikte Marvel komitesinde delegelik yaptık. Arkadaşımız Zeynep Simgül Büyükbeşe ise Nato komitesindeydi. Komitelerimizde, önceden tespit edilen sorunları tartışıp bu sorunlara çözüm önerileri ürettik. Daha sonra çözüm önerilerini oylamaya sunduk.

Konferans sonunda yaptığımız çalışmalar için arkadaşım Zeynep Simgül Büyükbeşe ve ben "Outstanding Delegate Award", yani "Seçkin Delege" ödülleriyle ödüllendirildik.

Arkadaşlarımla bu dört günlük süreçte gerek sosyal yönden, gerekse akademik açıdan çok şey kazandığımıza inanıyorum. Liseden ve üniversiteden arkadaşlar edinmenin ve okulumuza ödüllere dönmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

ŞÜBAT Bilfest Ortaöğretim 1. Ulusal Proje Yarışmasında Türkiye Birincisi Olduk

Haber : Diyar Doğruçam

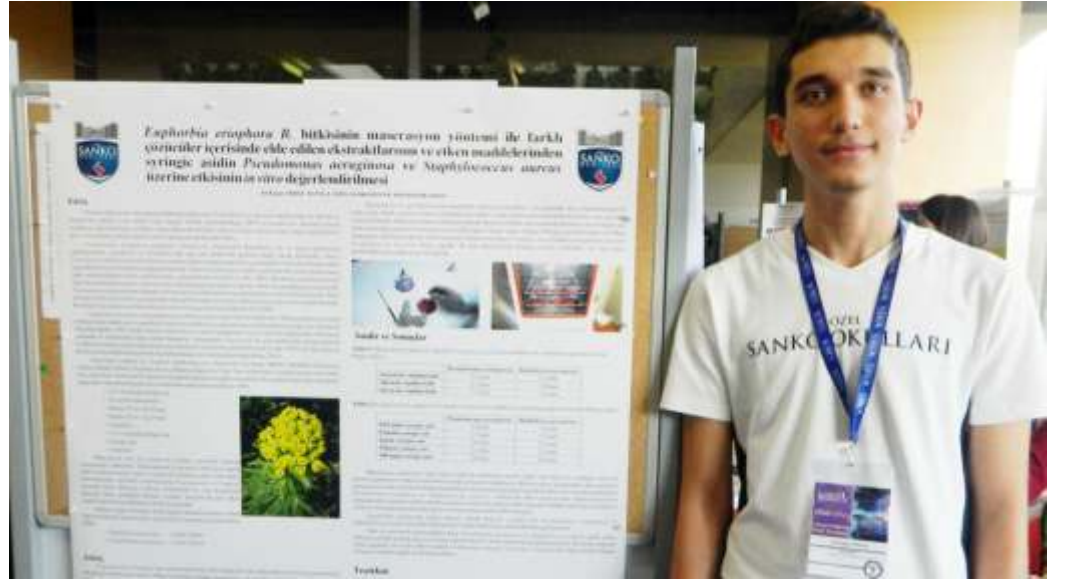
İzmir Şifa Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Topluluğu (ŞÜBAT) tarafından 20 Şubat 2016 tarihinde Şifa Üniversitesinde düzenlenen “ŞÜBAT Bilfest Ortaöğretim 1. Ulusal Proje Yarışması” tıp alanında sunum ve poster olmak üzere iki kategoride gerçekleştirildi.

Toplam 88 öğrencinin, 15 sunum ve 32 poster sunumuyla gerçekleştirilen yarışmaya Özel Sanko Koleji ile Özel Sanko Fen ve Teknoloji Lisesi, sunum ve poster sunumu olmak üzere iki projeye katıldı. Arkadaşımız Ali Kağan Akbaş, “Euphorbia Eriophora B. Bitkisinin Maserasyon Yöntemi İle Farklı Çözücüler İçerisinde Elde Edilen Ekstraktlarının Ve Etken Maddelerinden Syringic Asidin Pseudomonas Aeruginosa ve Staphylococcus Aureus Üzerine Etkisinin İn Vitro Değerlendirilmesi” projesi ile poster sunumu kategorisinde Türkiye birincisi oldu.

Arkadaşımız Ali Kağan Akbaş, projesiyle günümüzde hastane bakterisi olarak bilinen ve genellikle birden fazla antibiyotik tedavisi uygulanan hastalarda bulunan “Pseudomonas aeruginosa” ve “Staphylococcus aureus” bakterilerine karşı yeni bir antibiyotik etken maddesi geliştirdi. Bu bakteriler, yeni nesil antibiyotiklerinin de içinde bulunduğu birçok antibiyotiğe direnç gösteren bir özelliğe sahip. Tedavi sırasında bile direnç geliştirebilen bu bakteriler, projede kullanılan bitkinin ana maddesi olan “syringic asid”den yüksek oranda etkilenmiş.

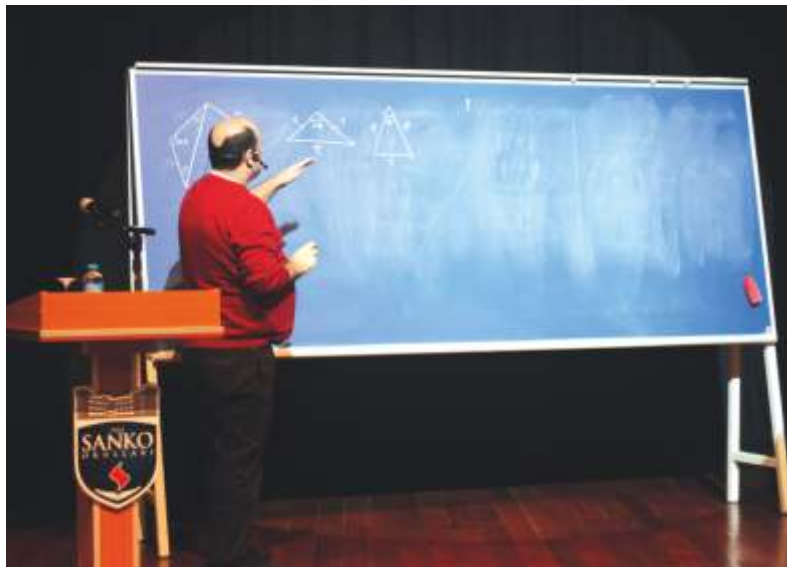
Projede bu bakterilere karşı saf halde uygulanan “syringic asid”, normal antibiyotiklerin içerisinde bulunan etken maddelere göre çok az miktarda kullanılmasına rağmen yine de çok iyi sonuçlar verdi. Bu nedenle jüri üyeleri, çok az miktarda kullanılarak yapılan projeden çok etkilendiler. Çünkü bir antibiyotikte bulunan etken madde miktarından 100 bin kat daha az madde kullanılmış ve başarılı sonuç elde edilmişti.

Yarışmada Ali Kağan Akbaş 500 TL para ödülü ve 18-20 Mart tarihlerinde ülkemizden ve yurt dışından yaklaşık 600 katılımcı ile gerçekleşecek olan “2. Uluslararası Tıp Öğrenci Kongresi”ne ücretsiz katılım hakkı kazandı. Arkadaşımızı gönülden kutluyor ve bu gururu bizlere yaşattığı için Ali Kağan'a teşekkür ediyoruz.

Mustafa Yağcı ile “Altın Oran”ı Öğrendik

Haber : Ayşegül Ezgi Ortagün

Nesin Matematik Köyü öğretmeni, “Matematik Dünyası” dergisi ve farklı matematik-geometri yayınlarına imza atan matematik sevdalısı Mustafa Yağcı konuğumuz oldu.

Matematik, özellikle de geometri öğrenim hayatımızın her kademesinde karşımıza çıkar, oldukça da yüksek katsayılara sahip sorularla. Matematik ve geometriden alınan başarılı sonuçlar, girdiğimiz sınavlarda belirleyici rol oynar. Bu dersler büyük öneme sahip her sınav aşamasında.

“Altın Oran”la geometri sorularının çözümünü konusunda atölye çalışması yapan Mustafa Yağcı, geometri ile ilgili ilginç bilgiler verdi bizlere. Bu bilgileri uygulamaya dökmek, geometrinin zorlu yolunda bize yardımcı olacaktır. Akademik başarılarla dolu günlere...

18 Mart

ÇANAKKALE

ZAFERİ
tarihinin destanı

Türk İstiklal Mücadelesi'ne altın harflerle yazılan, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren Çanakkale Zaferi'nin 101. yılını kutlamak ve şehitlerimizi anmak üzere düzenlenen törende hüznümlendik, gururlandık; şehitlerimizi şükran ve minnetle andık.

101.Yılında
Çanakkale Zaferi

Haber : Buse Özpıneci

**Mazinin yükselen arş-ı endamında
Yükselen bayrağımızın ay yıldızında
Gecenin en kuytu karanlığında
Haykırdı asker
Çanakkale geçilmez burada!**

İlköğretim ve ortaokul öğrencilerimiz için sabah, lise öğrencilerine yönelik tören ise öğleden sonra yapıldı. Çanakkale'den insan manzaralarının canlandırıldığı, şiirlerin farklı duygular yaşattığı tören muhteşem orkestramız eşliğinde söylenen solo türkülerle sona erdi.

Deniz ve Kara Savaşları'yla 250.000 askerimiz şehit oldu Çanakkale'de. Ama onlar Çanakkale'nin geçilmeyeceğini tüm dünyaya haykırarak şehadet mertebesine ulaştılar. Çanakkale; Türk İstiklal Mücadelesi meşalesini yakarak tam bağımsız, laik, demokratik Türkiye Cumhuriyetini kuran Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün askeri dehasını tüm dünyaya gösteren, kurtuluşa giden yolu aydınlatan zaferdir.

Anafartalar Komutanı Mustafa Kemal'in ve tüm şehitlerimizin manevi huzurunda bir kez daha saygıyla ve şükranla eğiliyoruz.

Ahmet Ümit'le Keyifli Söyleşi

Haber : İrem Kaya

Polisiye romanların önde gelen isimlerinden biri olan Gaziantep'li yazar Ahmet Ümit ile çok keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Müdürümüz Sayın Melike Toklucu ise yazarımıza plaket takdiminde bulunduktan sonra "Beyoğlu'nun En Güzel Abisi" adlı romanından şu cümle ile bitirdi konuşmasını: **"Hayat, yaşadıklarımızdan çok, hayal ettiklerimiz değil mi zaten?"**

Hayallerimizi tüketmeden, şiir ve romanlardan beslenerek eksik yaşamayacağımız edebiyat dolu günler dileğiyle...

"Sokağın Zulası" adlı şiir kitabıyla yazın dünyasına adım atan Ahmet Ümit, önce polisiye daha sonra ise tarih konulu romanları ile büyük beğeni kazanan Gaziantep'li yazarımız. Sis ve Gece, Çıplak Ayaklı Gece, Agatha'nın Anahtarı, Şeytan Ayrıntıda Gizlidir, Sultanı Öldürmek, Beyoğlu'nun En Güzel Abisi romanlarından sadece birkaçı. İttihat ve Terakki'nin 20 yılını ele aldığı "Elveda Güzel Vatanım" adlı son romanında bir asır geriye giden Ahmet Ümit, eseri kaleme almadan önce Balkanlarda geniş bir araştırma yapmış. Söyleşide, doğaçlama olarak anlattığı hikâyeyi bizim sonlandırmamızı istedi yazarımız. Değişik ve yaratıcı cevaplar geldi arkadaşlarımızdan. Ahmet Ümit, verilen cevaplardan duyduğu memnuniyeti dile getirerek çok okumanın önemini vurguladı. Yaratıcılığın sözcükleri etkili hale getirdiğini söyledi. Dilimizi doğru ve düzgün kullanmamız gerektiğini hatırlatan Ahmet Ümit "Şiir, öykü, roman okumazsanız bu dünyada eksik yaşamış olursunuz; edebiyattan uzak kalmayın" diye seslendi bizlere. Genel

Teknoloji Bağımlılığı Üzerine Keyifli Söyleşi

Haber: İlhan Küdün

“Çocukların tablet veya cep telefonu ile ödüllendirilmesi ya da bu cihazlar verilerek susturulması ve oyalanmasını istemek doğru davranış değil. Küçük yaş çocuklarının sosyal medya hesabı olmasından dolayı karşılaşılabilecekleri olumsuzluklardan ailesi de sorumludur”

Konuğumuz Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi Dr. Serkan Karaismailoğlu işte böyle seslendi bizlere. Abdulkadir Konukoğlu Spor ve Kültür Merkezi Konferans Salonunda düzenlenen “Teknoloji Bağımlılığı ve Beynimiz” konulu söyleşide teknoloji bağımlılığının zararlarından bahsetti. Velilerimizin de büyük ilgi gösterdiği söyleşide altı çizilen bu zararları aslında birçoğumuz biliyoruz ve kabul ediyoruz. Ancak iş teknoloji bağımlılığından uzak durmaya gelince ne yazık ki bunu başaramıyoruz.

Dr. Serkan Karaismailoğlu, bunda anne ve babaların büyük etkisi olduğunu belirtti. İstediklerini yapabilmek adına çocuklarını tablet ve cep telefonları ile ödüllendirme veya kendilerine zaman ayırabilmek için teknolojik cihazları vererek onları oyalama veya susturma yolunu tercih etmelerinin doğru bir yaklaşım olmadığını söyledi.

SİZCE DE DOĞRU DEĞİL Mİ?

Teknolojiyi doğru ve bilinçli kullanalım. Sağlığımız, sosyal ilişkilerimiz ve bireysel gelişimimiz için...

Münazara Takımımız Türkiye Münazara Şampiyonasında Finale Yükseldi

Haber: Mert Aslan

Münazara Takımımız, Argüman Fabrikası'nın 23-24 Nisan'da Okan Üniversitesi Tuzla Kampüsünde düzenlediği Türkiye Münazara Şampiyonası 2.tur elemelerinde büyük başarı göstererek tur atladi. A ve B grubu olmak üzere toplam 32 takımın yarıştığı turnuvada, finallere iki gruptan karışık şekilde sıralanan ve en yüksek puanı alan 16 okul yükseldi. 16 takım arasına girerek büyük bir

başarıya imza atan Münazara Takımımız; “HSK; Mülteciler hiçbir kota kısıtlamasıyla karşılaşmadan istedikleri herhangi bir ülkeye iltica edebilmelidir. HİK; Feminist hareket, yalnızca kadın üyeleri örgütlerine dâhil etmelidir. HSK; Devlet stratejik gördüğü sektörlerde şirket kurmalıdır. HSK; Teknolojiden uzak bir eğitim-yetiştirme sistemi daha iyidir. HSK; Hükümet ilişkilerdeki özgeci hallerden pişmandır.”

konularını hükümet ve muhalefet olarak savundu ve 5 karşılaşmanın 3'ünü jüri tam puanıyla alarak tur atladi. Yağmur Demircan, Melissa Bilge Karadere, Elif Zeynep Alageyik, Barış Kılboz, Onur Özmen'i kutluyor, Haziran 2016'da İstanbul Acıbadem Üniversitesinde gerçekleştirilecek Türkiye Münazara Şampiyonası'nda arkadaşlarımıza başarılar diliyoruz.

Seçim Kimin?

Doğa Akçadağ
9FTL/A

Vücutu, kolları, elleri, ayakları... Hele o zarif, soylu parmakları, müziğin kölesi olmuş, oradan oraya savruluyor, canlanıyor bir ampul gibi etrafı aydınlatıyordu. Küçük, çirkin bir yüzü vardı. Gözleri minnacıktı, kaşları dağınık ve uzundu. Saçları umursamazca arkadan bir topuz yapmıştı. Bohem, gizemli bir havası vardı. Ben ne mi yapıyordum? Acının neredeyse somut bir şeye dönüşeceği bu yerde bu kadını çiziyordum. Peki, bir ressam mıydım?

Bu soruyu kendime binlerce kez sormuştum. Tüm varlığımla “Evet” demek istesem de, ressam değildim. İşte dağınık hayatımın her yalnız anında beni savunmasız yakalayan gerçek buydu.

Elimi kalbimin üzerine koydum yavaşça. Canım uzun süredir acıyordu. Sessiz, gururlu, şefkat dolu bir ses geldi kulağıma.

“Acı çeken insanları mı görmeye geldin?” Tatlı bir kahkaha. Dans eden bayan dansını tamamlamış, yanına oturmuştu.

“Keşke onlar beni göremeseler. Buyurun, resminizi çizivermişim.” Küçük kahverengi gözleri boncuk boncuk oldu.

“ Beni değerli hissettirdiniz. Bir ressama ilham kaynağı olmak hoş şey.” Resme bakmaya devam ederken dudaklarımın kenarında bir gülümseme beliriverdi.

“Maalesef ressam değilim.” Bir an boş ve anlamsızca baktı bana.

“Sizin derdinizi dinlemek ne hoş olurdu.” Sıcak gülüşüne kıyamadım. Koyverdim kendimi. Bıraktım aksın zaman, kör bir çocuğun dipsiz karanlıkları gibi.

“Benim için karar verilmişti: Doktor olacaktım. Para kazanacak, harika bir hayat yaşayacaktım. Allah aşkına, kime göre? Benim hayatım beni mutlu etmeyecekti. Dendim, sanatçı olmak istiyorum, dedim. Dövüldüm, susturuldu ama dendim. Ta ki o korkunç gerçeğe karşılaşınca kadar: Çalışıp para kazanacak, hayati boyunca zenginlik görmemiş aileme bunu tattıracaktım. İki kardeşimi okutup onları da mühendis, doktor yapacaktım. Para kazanmaları için.”

Kadının kahverengi gözleri suskunluğunun tüm sırlarını karanlığa saçıyordu. Devam etmemi istercesine başını salladı.

“Hayatımdan vazgeçecektim! Yıllarımı, sevmediğim işi yaparak geçirecektim. Çünkü sanat güven verici değildi. Doktorluk kadar para getiriyordu. Ve ben risk alamazdım. İçimde tutacaktım bu resim aşkını ve asla soldurmuyacaktım.”

Gözlerim dolmuştu, yumruklarımı sıkıyordum. Dayanamadım bağırdım: “Her zaman buradaydım ama!” Boğazımı gösterdim. “ Burada kısıp kalmış isteğim ve çılgınlık atıyor her gün. Solmak üzere. Her saniye daha çok can çekişiyor...”

Titrek ellerimi zorla kulağıma götürdüm:

“ Ve ben bunu duyabiliyorum.”

Derin bir nefes aldım. İçimi dökmenin verdiği pişmanlık, korku ve rahatlama duygusuyla bir yudum su içtim hemen.

“Eskiden bu kara deliğe ben de düşüvermişim. Eh, kurtulmam aylar aldı lakin belli ki siz yıllardır ordasınız.” Beyaz saçlarım gözlerimin önüne geldi. Devam etti.

“ Önce sinirlendim. Bu eğitim sisteminden, bu çıkmazdan, insanların yeteneklerinin, mutluluklarının akıp gitmesinden nefret ettim. Farklı olmak istiyordum. Bu sistemin kurbanı ben olmayacaktım. Sonrasında... Sinirlerim yatıştı ve mantığım devreye girdi. Ailem beni deli sayacak, emeklerinin boşa gittiğini söyleyip duracaklardı. Biz seni raks yapasın diye mi getirdik dünyaya, diyeceklerdi. Allah aşkına, şu yaptığım şey raks mı? Daha izlemeyen, bilmeden böyle denir mi? ”

“Elaleme ne diyeceğiz?” deyip duruyorlardı. Oysa ne kadar da basit diyecekleri şey... Dansçı oldu ve hayatını yaşadı. Bu kadar.

Ve sonunda verdiler valizi elime. Ya şimdi gider ve raks yapa yapa aklıktan ölürsün şu sokaklarda ya da evde oturur evlenirsin, çoluk çocuğa karışsın dediler.”

Acıyla kıvrıldı dudağı. Belli ki özlemiştir onları.

“Ben de gittim. Şu an da buradayım. Ve mutluyum. Belki senin hayatını rüyamda dahi göremem lakin...” Parmağını yüzüme doğrulttu.

“Sen de benimkini göremezsin.” Ve kalktı ayağa. Bıraktı kendini müziğe.

Bir kez daha ve bir kez daha... Ayağa fırladım bir anda, arabama doğru koştum. Doğruca kliniğe gittim. Masama zor ulaştım. Ellerim deliler gibi titriyordu. Her şeyi devirerek bir kalem buldum sonunda. Ve yazdım. Kalemi yavaşça düşürdüm elimden. Hazırdı istifa belgem. Özgürlüğümün bileti gibi geliyordu bana. Son kez baktım bu karanlık odaya, stetoskopuma, muayene masasına. Histerik bir kahkaha attım onlara. Artık ayaklarım nereye gideceğini biliyordu. İşte böyle yağmurlu, karanlık bir gecede...

... Ben özgürlüğümü kazanmıştım.

Bir Hikaye...

Ali Kağan AKBAŞ 11 FTL/A

“Doktora göndermek gerek. Duramaz bu ağrıyla.”

1960'ların sıcak bir yazıydı. Ali askerliğinin yirmi ayını geride bırakmış, yalnızca dört ay kalmıştı terhisine. Adana'da yapıyordu vatani görevini. Komutanından emir gelmişti. Dönemin hapisanesindeki bir adamın diş ağrımış. Acıdan inlediğinden olacak ki sonunda bir diş hekimine götürülmesine karar vermişler. O gün Ahmet Çavuş ile Ali'ye yıkıldı bu iş tabii ki. Mahkum kelepçelendi, bir er ile bir çavuşa teslim edildi.

Haliyle şehrin içinde bir yere gidilecekti. Diş hekimi ile hapisane arası çok uzak olmayacaktı ki yürüyerek gidiyorlardı. Bir sokaktan girip diğerinden çıkmak Ali'yi yormuştu. Terliyordu, hiç kolay değildi bu havada dışarıda olmak! Nem o kadar çoktu ki memleketin deniz görmeyen iç kesimlerinden gelen insanlar neye uğradığını şaşırırdı Adana'da. Ali alıştı. Sonuçta yirmi aydır buralardaydı. Adıyamanlıydı. Doğru, oraların havası kurudur ancak insan bunca vakitte uyum sağlar elbette. Her zamankinden farklıydı ama bugün. Hava boğuyordu, insanın boğazına yapışıyor ve acı çektiyordu. Bir süre sonra sırtının terli olduğunu fark etti. Gittikçe dayanılmaz hale geliyordu hava. Ali rahatsızlanıyor, kaşınıyor, yürüyüşünü bozup sıcaktan kurtulmak için çırpınıyordu. Ahmet Çavuş da pek farksız değildi. O da sıcaktan hoşnut olamazdı zaten. Nedense birden mahkuma çevirdi yüzünü Ahmet Çavuş. Mahkumun saç sakalı birbirine karışmış, iki büklüm olmuş boş gözlerle bakınıyordu. Ahmet Çavuş, adamın en az on yıllık hapis cezasının olduğunu öğrenmişti. Kim bilir ne yaptı bu hayırsız herif, diye düşündü. Mahkumu süzmeye devam etti. Sonra birden gözünü başka yöne çevirdi. Etraftaki evlerin duvarlarına ve gördüğü birkaç ağaca baktı. Gövdesi kalın olan ağaçlara kireç sürmüşlerdi. Börtü böcek tırmanmasın diye pek çok yerde yapılan bir şeydi bu. Derin bir iç çekti, ailesini düşündü. Evleneli çok da olmamıştı. Bir çocuğu vardı.

“Asker kardeşler!”

Bir anda Ali de Ahmet Çavuş da irkildi. Mahkum, konuşmaya başladı,

“Allah aşkına düşmüşüm mahpusa zaten. Ömrümün yarısı bu topraklarda geçti. Hemen şuracıkta anam babam vardır. Beni bıraksanız da bir görsem. Yanımda durursunuz. Kelepçeyi geri takar gideriz olmaz mı? Dişimin sancısıyla duramıyorum kaçacak halim yoktur.”

“?!...”

Bu da neyin nesiydi şimdi? Adam bir yandan konuşuyor, bir yandan da kafasıyla ileride bir yeri işaret ediyordu. Ahmet Çavuş düşünmeye başladı. Adama baktı, süklüm püklüm haliyle gitmek için dileniyordu. Ali'ye döndü, yüzünü buruşturmuş bir şekilde o da kendisine bakıyordu. Gözlerinden karasızlığı anlaşılıyordu. Farklı memleketlerde yaşamalarına rağmen köylü çocuğuydu ikisi de. Köylü Ali, nereden bilsin aldatılmayı, şüpheyi ve insanın içinde kuruntu bırakan her şeyi? Çavuş Ahmet nereden bilsin yemin eden, söz veren tövbe eden adamın dürüst olmayacağını?

“Yok olmaz. Görülmüş müdür mahkumun

kelepçesini açıp, serbest bırakmak? Saf mıyız biz?”

“Yemin olsun asker kardeş. Biz de bu toprakların insanıyız. Yalan söyler miyim hiç? Ancak yaşlı anamı babamı şimdi göremezsem ömür billah göremem. Ben çıkana kadar kavuşurlar Hakkın rahmetine.”

Anadolu insanı saftır derler ya. İyi kalplidir, art niyet yoktur kalbinde. Haliyle hem Ali hem de Ahmet Çavuş bir savaş veriyorlardı içlerinde. Akıl ve mantık duygularla çarpışıyor, her çarpışma bir acıma hissi meydana getiriyordu. Ahmet Çavuş dikleşti birden. Yeter, bu savaşa bir son vermeli, dedi.

“Yürü! Gidelim madem. İnsafsız değiliz o kadar.”

“Allah sizlerden razı olsun. Çok sağ olasınız!”

Başladılar yürümeye ta ki bir evin önüne gelene kadar. Etrafa bakındılar ne evin önünde ne de etrafında birileri vardı. Mahkum, yaşlılardı bu sıcakta dışarı çıkamazlar bir kelepçeyi açın da girip bakıvereyim, dedi. Bu sefer Ahmet Çavuş kararsızlığını yenip beklemeden kelepçenin kilidini açtı. Açmasıyla adamın kaçması bir oldu. Mahkum, Ali'yi göğsünden ittirdi ve hızla uzaklaşmaya başladı. Hızlı itirmiş olacaktı ki Ali dengesini kaybetti. Neredeyse düşecekti. Ahmet Çavuş ise adamın ardından koşmaya başladı. Adam tazi hızıyla uzaklaşıyordu. Yakalamak mümkün değildi. Son bir umut Ali de arkadan koşmayı denedi, panikle havaya ateş açtı, ancak adam çoktan gözden kaybolmuştu.

Silah sesinden dolayı o sırada sokakta bulunan insanlar Ali'nin etrafına toplandı. Ne olduğunu anlamaya çalıştılar. Bu sırada Ali'nin de durumu pek farklı değildi. Yaptıkları işin ciddiyetini yeni kavramıştı anlaşılabilir. Çaresizce yola bakıyordu, Ahmet Çavuş o taraftan gelirken. En sonunda akıl ve mantık duygulara bir üstünlük sağlamayı başarmış ama iş isten geçmişti. Zaten bu üstünlük çok sürmedi. Duyguları kabardı Ali'nin. Kandırılmanın verdiği çaresizlikle köpürmeye başladı, fakat nafiyleydi.

Belki on, belki on beş dakika geçmiş, etraflarında kimseler kalmamıştı. Şimdi ne olacağını düşünüyorlardı. Komutana nasıl hesap

vereceklerdi? Bir mahkumu ellerinden kaçırmışlar, uzun bir süre içeride yatması gereken belki çok tehlikeli bir adamın özgür kalmasına sebep olmuşlardı. Kendilerine cevaplayamadıkları sorular soruyorlardı: Şimdi bize ne olacak? Komutan bize ne diyecek?

Bu sorular içinde kıvranırlarken Ahmet Çavuş konuşmaya başladı,

“Ali?”

“Şimdi ne olacak bize?”

“Ne hesap vereceğiz komutana, Ali kardeşim gözünü seveyim!”

“?!...”

“Ali! Suçu sen üstlensen! Benim karım ve çocuklarım var. Sen daha bekarsın. Kurbanın olayım beni onlara bağışlasan. Bir iş gelirse başımıza, çocuğum benden uzakta zaten, daha da uzak etme. Baba nedir bilmeden büyümesin ha?”

“İyi de Çavuş? Tamam da, ben...”

Ne yapmalıydı ki zavallı Ali. Zaten büyük bir hata yapmışlardı. Üstüne üstlük kelepçeyi açan da Ahmet Çavuş olmasına rağmen. Gelin görün ki Ali'ye baskı yapan da Ahmet Çavuş'tu. Ali şimdi iyice köşeye sıkışmıştı. Boynunu büktü, gözleri nemlendi. Çok zor da olsa, kısık bir sesle “Tamam” diyebilirdi.

Neticede çaresizlikle askeri kışlaya döndüler ve durumu Ahmet Çavuş'un istediği doğrultuda komutanlarına anlattılar. Kaçınılmaz olana az kaldığını ikisi de anladı, askeri mahkeme kurulacaktı.

“Adana Askeri Ceza Mahkemesince gereği düşünüldü!...”

Karar!...

Er Ali...’nın, çavuşu Ahmet ...’nın talimatı olmaksızın, kendi iradesiyle, mahkumun kelepçesini açıp kaçmasına neden olduğundan ve tedbirsizlikten ötürü görevi ihmalinden yapmakta olduğu yirmi aylık askerlik vazifesinin yok sayılmasına ayrıca dört aylık hapis cezasına çarptırılmasına hüküm verilmiştir. Erbaş Ahmet ...’nın da emrindeki askeri iyi yönetemediği için bir ay hapis cezasına çarptırılarak uyarılmasına ve bundan böyle daha dikkatli olmasına karar kılınmıştır.”

Adana'da Düzenlenen Imaginary Sergisi'ne Katıldık

Haber: Bora Çarpınlioğlu

Önce Kalbimize Sonra Defterimize

Alp YAPAN

Matematik: Tarihin her döneminde var olan, insanlıktan önce başlayan ve varlığını hep sürdüreceği olan yegâne bilim. Matematik durmaz, onun enerjiye beslenmeye veya dinlenmeye ihtiyacı yoktur. Uzaklardan sadece bir derse benzer ama içine daldıkça anlar insan matematiği, sakladığı sırları; sadece sayılar değildir matematik. Hayatını bir matematik problemi gibi anlatabilir insan, kullandığımız her kelime biraz matematiktir aslında. "Biraz" sözcüğüne bakalım, bu sözcüğü okuduğunuz an aklınızda belli bir yüzdeliğin, belli bir sayının belirlediğini tahmin edebiliyorum. İnsanlar zihinde ölçmeyi de matematikle yapar. Evlerimiz, kullandığımız telefonlar, yazılımlar başta olmak üzere günlük hayatta kullanılan çoğu şey matematikle düzen bulmuştur. Kabul etmek zorundayım, bir dönem ben de matematikten nefret etmedim değil, ettim; adını duyunca bile kriz geçiriyordum. TEOG'u nasıl atlattım bilmiyorum... Matematik beni yeniyordu, ondan korkuyordum, kaçırıyordum, sevmiyordum çünkü matematiği anlamıyordum; o benim zayıf yanımdı, korkulu rüyamdı. Beni yeniyordu ve ben ona karşı çıkamıyordum. Bir gün dayanamadım ve matematiğe boyun eğmemek için kendime bir söz verdim, sonra çalışmaya başladım. Önyargımı bir kenara bırakmak için çaba gösterdim, tabii ki on binlerce deneme gerektirdi bu bana ama ben ne kadar yapamadıysam da o kadar inatla devam ettim bu savaşa... Ve şu ana dönersek, matematik ve ben dost gibiyiz, en azından ona mağlup değilim artık ve aynı taraftayız. Bir oyun gibi matematik; oynamayı öğrendikçe seviyorsun ve bağımlı oluyorsun ona. Bir dersten ibaret görülse de matematik çok farklı şeyler ifade ediyor, hem bize hem de hayat adına. O her yerde; okullarımızda, evlerimizde hatta içimizde. İnsan bedeni de mükemmel bir oranda yaratılmış, yani bizi biz yapan yegâne şey matematik... İnsanlığın başından beri yanıtlanamayan sorulardan biridir matematiğin büyük güçler tarafından bize gönderilip gönderilmediği; sanıyorum ki yazının başından beri okuyan herkes cevaptan çok emindir. Onun bize gönderildiğini söylediğinizi duyar gibiyim. Biz doğmadan önce de vardı, biz yok olunca da olacak. Nedendir bilmem ama hep en önemli ders oldu matematik, bilirsiniz katsayısı fazladır ve benzeri pek çok şey. Matematik neden bu konumda peki? İnsanlar elbet bir kitabı kimin yazdığını öğrenebilir fakat bir Thales Teoremi'ni her soruya uyarlamak ancak zeki ve kabiliyetli bir insanın harcıdır. Olay sadece zekâda bitmiyor, çalışmayı da gerektiriyor matematik.

Bir insan öğrendiği şeyi önce defterine sonra aklına sonra kalbine yazar. Doğru öğrenme bu şekilde gerçekleşir ve ancak yürekten isteyerek başarılabilir bir insan. Özetle, matematik kendisini anlamayan herkesin korkulu rüyası olmaya devam edecek fakat anlayanlar için hiç sıkılmayacakları hep keyif alacakları, ellerinden bırakmayacakları bir oyun olacak.

Özel Sanko Okulları öğrencileri olarak, 17 Şubat 2016 tarihinde Adana'da düzenlenen "Imaginary Sergisi"ne katıldık ve burada özellikle matematik alanında yapılan üç boyutlu çalışmalarını inceleyerek eğlenceli vakit geçirme imkânı bulduk.

"IMAGINARY Açık Matematik" Oberwolfach Matematik Araştırma Enstitüsü tarafından oluşturulmuş ve dünyanın her yerinden işbirlikleriyle günden güne gelişen, genişleyen etkileşimli ve dinamik bir internet platformudur. Türkiye'de bu yıl çeşitli illerde düzenlenen bu sergi, 8-22 Şubat 2016 tarihleri arasında Adana'da kitlelerle buluştu. Biz de okul olarak 17 Şubat 2016 tarihinde yaklaşık elli kişiyle Adana'ya sergiyi görmek ve aynı zamanda bunları kullanarak eğlenmek, yeni düşünceler oluşturmak amacıyla gittik.

Hacı Ömer Sabancı Kültür Merkezinde gerçekleştirilen etkinlikte üç boyutlu çeşitli şekiller gördük. Bunlar arasında limon, çay bardağı, kalp gibi çeşitli şekiller vardı. Bu geometrik şekiller hayatta direkt olarak karşılaşılan cisimlerdi, bu yüzden bu sergide aynı zamanda matematiğin hayatta olan ilişkisini somut olarak görme fırsatını bulduk.

Ayrıca sergi sırasında interaktif etkinliklerde becerilerimizi sergileme ve eğlenerek öğrenme imkânı bulduk. "Cinderella" adı verilen bir program yardımıyla çeşitli etkinlikler yaptık ve üç boyutlu cisimler oluşturduk. Yine üç boyutlu düşünme tekniğine dayanan tahta blok yerleştirme oyununda heyecanlı dakikalar yaşadık. Matematiğin, sanata yansımaları da görmüş olduk ve ikisinin birbirlerinden nasıl esinlendiğini fark ettik.

Bu gezinin en önemli getirisi, günlük hayatta çok fazla geliştiremediğimiz üç boyutlu düşünme tekniğimizi geliştirmek oldu. Reel bir düşünme için üç boyutlu düşünme zeminini tam olarak oturtmamız gerektiğini de böylelikle anladık. Bize eşlik eden tüm arkadaşlarımıza ve öğretmenlerimize, organizasyonda görev almış herkese müteşekkir olduğumuzu belirtmek isteriz.

ÖZEL SANKO OKULLARI
LİSE GAZETESİ

YIL : 2 - 2016 SAYI : 4

Özel Sanko Okulları
Adına
İmtiyaz Sahibi
Melike TOKLUÇU
Özel Sanko Okulları
Genel Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni
Pınar TEKER
Basın - Yayın Halkla İlişk. Müdür Yrd.

Yayın Kurulu
Esin ALPDOĞAN
Hatice TOSUN
Aynur ÖZALP
Esin BAYTAR
Ali Kağan AKBAŞ
Mehmet Kenan ALMACI
Ata Kağan AKTAŞ
İlhan KÜDÜN
Canberk ERALP

Barış ALPDOĞAN
Cihan ERDOĞANYILMAZ
Erden ŞAHİN
Buse ÖZPİNEÇİ
Özge ÇEKİCİ
Envercan TEYMUR
Şevval ÖZDİNÇ
Bora ÇARPINLIOĞLU
Alper KONUKOĞLU

Grafik-Tasarım : **Cahit POLAT**
Fotoğraf : **Oğuz ERKOL**

Baskı : Damla Matbaası

Pancarlı Mah. Kültür. Cand No. 10 27060
Şehitkamil/GAZİANTEP
Tel. : 0342 211 55 00 - Faks : 0342 211 55 07
www.sanko.k12.tr
eposta : sankookul@sanko.k12.tr
facebook : [sankookullari](https://www.facebook.com/sankookullari/) / twitter : [sankookul](https://www.twitter.com/sankookul)

70'lerden Günümüze Sinema BİRKAÇ FİLM İNCELEMESİ

Bora Çarpınlioğlu

Sinema, şüphesiz çağımızın en büyük kontrol aracı fakat günümüzde sinema değerini kaybetmekte çünkü sinema sadece bir piyasa işi olarak görülüyor. Sanatsal film yapan yönetmen sayısı çok azaldı. Bu yazıdaki film incelemelerinin yarısının günümüze yakın zamanlarda (2000 ve sonrası) çekilen filmler olduğunu söylemekle beraber, bu filmlerin toplam filmler içindeki payının çok düşük olduğunu da ekliyorum ve sinemanın sanat olmaktan çıkıp bir piyasa işine döndüğünü vurguluyorum.

İşte bu noktada iş seyirciye düşüyor. Düşünün, revaçta olan dizilerin izleyici kitlesinin bir geceliğine elektrikleri kesilsin ya da bir şekilde o gün için o diziyi izlemesinler, dizi nasıl batıyor bir görün. Diziler bağlamında iş sadece reytinge bağlandığı için, dizi dünyasında tutunmak amacıyla yapılması gereken sanat olmuyor, genelde büyüklerin istedikleri oluyor. Seyirci, tercih hakkını çok akıllıca kullanmalıdır.

Bu yazıda kült filmlerden bir derleme yaptım. Aslında "kült" kelimesi tartışmalı bir konu çünkü her kişinin kendine ait kült filmleri olabilir. Ben burada çok homojen bir dağılım yaptığımı zannetmiyorum ama kült olarak nitelendirilebilecek iki Türk filmine yer verdim, onun dışında sizleri bekleyen altı yabancı film ve bunların yorumlarını içeren bölümler yer alıyor. Daha fazla Türk filmi seçebildim ancak akluma gelen ilk büyük Türk yönetmen Yılmaz Güney, onun filmlerini de henüz izleme fırsatını bulamadığım için bir şeyler karalayamadım. Zamanı gelince onunla ilgili yazılar da kaleme alabilirim.

Burada ifade ettiklerimden sonra umarım içinizde bir araştırma isteği duyarsınız. Çünkü bilgileri hazır vermeyi seven biri değilim. Bu yüzden filmlerin özetlerini kopyala yapıştır tekniği kullanarak vermekten kaçındım. Olabildiğince kendi yorumlarımı kattım ve sayısal verilerden faydalandım. Amacım, bu filmleri izlemenizi sağlamak ve daha değişik filmler bularak günümüzün en önemli kontrol araçlarından biri haline gelmiş olan sinemanın gerçek işlevini görmenize katkı sağlamaktır. Ayrıca sinemaya ayrı bir gözle bakabilmek için çalışmalar yapmamız gerektiğinin de farkındayım; ayrı bir bakış açısı kazanmak, sinemada olduğu kadar hayatta da en önemli şeylerden biridir. İşte başlıyoruz, sekiz film, sekiz farklı bakış açısı. Keyifle okumanız dileğiyle...

A Clockwork Orange

(Otomatik Portakal) – (1971)

"I was cured, all right!" (Alex)

Tür: Suç, Dram, Bilimkurgu

Yönetmen: Stanley Kubrick

Oyuncular: Malcolm McDowell, Patrick Magee, Adrienne Corri, Warren Clarke, Michael Bates

Süre: Yüz otuz altı dakika

IMDb Puanı: 8.4

Bütçe: 2.2 milyon dolar

Hasılat: 26.6 milyon dolar

Modern hayatın getirdiklerini ve ona karşı çıkanların, polis otoritesinin 1970'lerdeki tezahürünü başarıyla anlatan bir Kubrick şaheseri. Yönetmenin diğer eserleri gibi bilimkurgu niteliği taşıyan bu eser, alternatif hayatta yaşanabilecek olayları büyük bir şiddet çerçevesinde göstermeyi başarmış. İnsanların belli bir dönemden sonra düştüğü hâl ve davranışlarının çağdaş bir eleştirisi sunuluyor önümüze. Ahlâki değerlerin ne duruma geldiği, felsefi bir söylemle anlatılıyor. Filmde kullanılan müzikler de oldukça ilgi çekici, özellikle Beethoven'ın Dokuzuncu Senfonisi'nin seçilmiş olması ilgi çekiyor. Anthony Burgess'in kaleminden çıkan ve Kubrick tarafından uyarlanan bu yapıtın önce okunmasını gerekiyor.

Godfather

(Baba) – (1972)

"It's a Sicilian message. It means Luca Brasi sleeps with the fishes." (Sal Tessio)

Tür: Suç, Dram

Yönetmen: Francis Ford Coppola

Oyuncular: Marlon Brando, Al Pacino, James Caan, Robert Duvall, Diane Keaton

Süre: Yüz yetmiş beş dakika

IMDb Puanı: 9.2

Bütçe: 6 milyon dolar

Hasılat: 134.8 milyon dolar

IMDb'de hayli yüksek bir ortalama almasına şaşılmalıdır. Kesinlikle şaheser bir film ve insan duygularının en kapsamlı yansıtıldığı film olarak kabul edilebilir. Kült filmler arasında ve özellikle Marlon Brando'nun oyunculuğunu diğer filmleriyle de tamamladığı (Sayonara, A Streetcar Named Desire) bir yapıt. İtalya ve Amerika arasında kültürel bir köprü kuruyor film. Üzücü sahneleri hayatın gerçeklerini yansıtıyor ancak en önemli mesaj, iki şeyin hiçbir zaman peşimizi bırakmayacağı gerçeği: Tehlike ve ölüm.

Turist Ömer Uzay Yolunda

(1973)

"Spak, üç çay çek bize ordan, demli olsun."

(Sadri Alışık)

Tür: Bilimkurgu, Komedi, Gizem, Uzay

Yönetmen: Hulki Saner

Oyuncular: Sadri Alışık, Cemil Şahbaz, Erol Amaç, Ferdi Merter, Kayhan Yıldızoğlu, Elif Pektaş

Süre: Yetmiş bir dakika

IMDb Puanı: 7.5

Bütçe: 350.000 TL

Hasılat: Bilinmiyor

Sadri Alışık'ın dokuz filmde canlandırdığı Turist Ömer karakterinin son filmi olarak kayıtlara geçmiştir. Ayrıca Star Trek (Uzay Yolu) dizisinin sinemadaki ilk uyarlamasıdır. Filmin, diziyi dalga geçer bir yanı da vardır. Film çok beğenilmece de kült film kategorisine girebilir çünkü bir dizinin ilk film uyarlamasıdır ve belli olaylara eleştirel gözle yaklaşmayı başarmıştır.

Dünyayı Kurtaran Adam

(1982)

"Vücudundan kurtul, sadece zihninle ve ruhunla yaşa, o zaman toprak altında nefes alabilirsin."
(Cüneyt Arkın)

Tür: Macera, Bilimkurgu, Uzay

Yönetmen: Çetin İnanç

Oyuncular: Cüneyt Arkın, Aytekin Akkaya, Füsün Uçar, Hüseyin Peyda, Hikmet Taşdemir

Süre: Doksan dakika

IMDb Puanı: 5.0

Bütçe: Sadece düşük bütçeli olduğu biliniyor

Hasılat: Bilinmiyor

Yeşilçam'ın kült, fantastik filmlerinden biri. Film, amacının dışına çıkması sebebiyle (başlangıçta bilimkurgu, korku karışımı bir film yapılmak istenmiş, ancak teknik yetersizliklerden dolayı bu hedef gerçekleştirilememiştir) fazla beğeni toplamamıştır. Genel olarak eski Türk filmlerine bakarsak, mantık hatalarını görürüz; bu filmin afişine dikkat edilince de hemen bir mantık hatası keşfedilebilir ya da filmin saçma olduğu düşünülebilir. Bazı üniversitelerin sinema-TV bölümünde en kötü filmlerden biri olarak gösterilmekte. Yönetmen "en kötü olmak da bir başarıdır" demiştir.

Catch Me If You Can

(Sıkıysa Yakala) – (2002)

"Ah, people only know what you tell them, Carl."
(Frank Abagnale)

Tür: Biyografi, Suç, Dram

Yönetmen: Steven Spielberg

Oyuncular: Leonardo DiCaprio, Tom Hanks, Christopher Walken, Amy Adams, Martin Sheen, Nathalie Baye

Süre: Yüz kırk bir dakika

IMDb Puanı: 8.0

Bütçe: 52 milyon dolar

Hasılat: 351 milyon dolar

Frank Abagnale adlı bir dolandırıcının 1960'larda gerçekleştirdiği dolandırıcılık hikâyelerine dayanan yapım, Tom Hanks ve Leonardo DiCaprio'nun

oyunculukları, Spielberg'in yönetmenliğiyle her zaman izlenebilecek olan, pek kült sayılmasa da raflarda yer alabilecek bir film özelliği taşıyor. Bir macera filmi de sayılabilir çünkü bir film içinde çeşit çeşit olayla karşılaşılabilir. Pilotluktan avukatlığa, hapisanelerden yollara uzanan bir olaylar zinciri sizi bekliyor.

Mr.Nobody

(Bay Hiçkimse) – (2009)

"Why am I me and not somebody else?" (Nemo Nobody)

Tür: Dram, Fantastik, Romantik

Yönetmen: Jaco Van Dormael

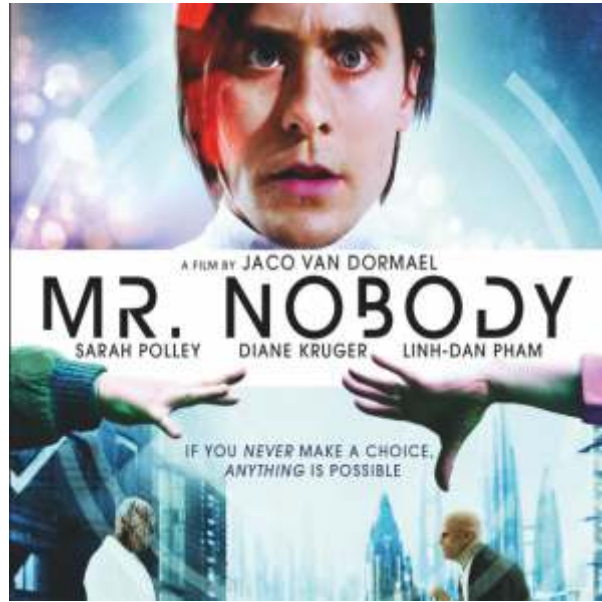
Oyuncular: Jared Leto, Sarah Polley, Diane Kruger, Linh Dan Pham

Süre: Yüz kırk bir dakika

IMDb Puanı: 7.9

Bütçe: 47 milyon dolar

Hasılat: 3.5 milyon dolar

"Olasılıksız" (Adam Fawer) kitabını okuma isteği uyandıran ve son zamanlarda araştırmakta olduğum kuantum mekaniğine ısınmamı sağlayan bir yapıt. Filmin tamamı kuantum hakkında değil ama yönetmenin vermek istediği mesajın zaman olduğunu ve bunun da doğrudan doğruya kuantum mekaniğinin kapsamına girdiğini görebiliyoruz. Bu film, vermek istediği bu mesajdan daha ziyade içerdiği romantik öğelerle akılda kalıyor. Verilmek istenen mesajı görmek tamamen izleyiciye kalıyor. Bu açıdan düşünmemiz ve sorgulamamız sağlanarak belli şeylere merak duyuyoruz. Filmin gişelerde beklenen ilgiyi görememesi de zaten onun kült filmler arasına girme potansiyelini arttırıyor.

Nebraska

(2013)

"Have a drink with your old man. Be somebody!"
(Woody Grant)

Tür: Macera, Komedi, Dram, Yol

Yönetmen: Alexander Payne

Oyuncular: Bruce Dern, Will Forte, June Squibb, Stacy Keach, Bob Odenkirk

Süre: Yüz on dört dakika

IMDb Puanı: 7.8

Bütçe: 12 milyon dolar

Hasılat: 24 milyon dolar

Yılına bakarak filmin modern bir özellik taşıdığını düşünebilirsiniz ancak filmin yönetmeni Payne, filme "ikonik, arketip (emsal olacak nitelikte olan, ilk örnek)" bir özellik kazandırmak istediği için filmi

siyah-beyaz çektiğini söyler. Ancak merak etmeyin, film siyah-beyaz olduğu kadar sıkıcı ya da sessiz değil. Kült filmler arasında bulamadığımız ancak benim beğendiğim (genelde yol filmleri hep ilgi çekici gelmiştir) filmler arasında yer alıyor. Yaşlılığın ne olduğunu daha iyi anlayabileceğiniz, bir yaşlının isteklerini ve kafasındaki düşünceleri rahatlıkla görebileceğiniz bir yapıt.

Ex Machina

(2015)

"Isn't it strange, to create something that hates you?" (Ava)

Tür: Bilimkurgu, Psikolojik Gerilim

Yönetmen: Alex Garland

Oyuncular: Domhnall Gleeson, Alicia Vikander, Sonoya Mizuno, Oscar Isaac

Süre: Yüz sekiz dakika

IMDb Puanı: 7.7

Bütçe: 15 milyon dolar

Hasılat: 37 milyon dolar

Bir deneme sınavında bu film hakkındaki bir cümleyi okudum ve filmi izlemeye karar verdim. Yönetmenin 11-12 yaşlarındayken düşünmeye başladığı film, Turing Testi (bir makinenin düşünebildiğini söylemenin mantıksal olarak mümkün olup olmadığının deneye test edilmesi) için bir şirketten seçilen bir çalışanın (Gleeson) yapay zekâyla mücadelesini anlatıyor. Akıllı telefonların ve bilgisayarların, kısacası neredeyse tüm teknolojik aletlerin bizi yavaş yavaş ele geçirmeye başladığı bu dönemlerde, insanın hangi özelliğinin yapay zekâdan farklı ve üstün olduğunu gösteren bir yapıt. Filmde cinsellik ögesi üzerinde de durulmuş, konu yapay zekâ ve insan olunca, yönetmenin bu konuya değinmemesi imkânsız hale geliyor.

İki Muhteşem Sanat Şöleni: TROYA ve PİRİ REİS

Haber: Berna Mülkpinar

Sanatsal etkinliklerde bulunarak şölen havasında geçen gösterileri izlemek farklı duygular yaşıyor insana. Biz de Troya ve Piri Reis'i izleyerek bu mutluluğu yaşadık.

Gaziantep Üniversitesi Mavera Kongre Merkezi açılışları kapsamında "Troya" gösterisi Anadolu Ateşi Dans Topluluğu tarafından sahneye koyuldu. Tam bir görsel şölen havasında geçen gösterinin hazırlanmasında büyük emek harcadığı ve çok çaba gösterildiği açıkça görülüyordu. Troya; Helen'in Paris tarafından kaçırılmasıyla başlayan savaşı anlatır, bilirsiniz. Kostümler, ışık ve ses efektleri ile harika bir gösteriydi. Oyuncular özenle seçilmiş müzikler eşliğinde güçlü performanslarını ortaya koydular. Gösterinin

ortasında sahneye gerçek bir Truva atı getirildi. Troya izleyicilerden büyük alkış aldı.

Mersin Opera ve Bale sanatçıları tarafından sahnelenen, Piri Reis'in hayatını anlatan gösteri de büyük ilgi topladı. Daha çok müzikal tadında olan "Piri Reis", müzikleriyle bizi büyüledi ve kullanılan zarif danslar müzikle çok uyumluydu. Gösteriyi sunan grup, seyircilerden tam puan almayı başardı ve gösteri sonunda her bir oyuncu dakikalarca ayakta alkışlandı.

İz Bırakın

Serden Şahin

Kim olduğunuz, yaşınız, nereden geldiğiniz, ırkınız, cinsiyetiniz önemli değil. Bunlarla ilgilenmiyorum. Bildiğim şey; bir hayaliniz var, tüm dünyadan sakladığınız. Bu hayalinizi gerçekleştirmem için bahaneler uydurdunuz, ertelediniz hayalinizi. Size gerçekçi olmanızı söyleyen insanları dinlediniz. Ama içinde bir yerde tüm potansiyelinizi ortaya çıkarmadığınızı biliyorsunuz. Sizi hemen gerçeklerle yüzleştireyim. Dünyadaki en zengin yer neresi biliyor musunuz? Aklınızdan geçen bir yer değil. Mezarlık. Çünkü mezarlıkta hiç icat edilmemiş icatları bulursunuz, hiç girilmemiş işleri, söylenmemiş şarkıları, yazılmamış kitapları, geliştirilmemiş fikirleri, hiç fark edilmemiş insanları bulursunuz. Çünkü onlar korkmuşlardı. Risk almaktan korkmuşlardı...

Tek bir hayatımız var değil mi? Geçen zaman bir daha asla geri gelmeyecek. Bu yazıyı bir daha asla aynı bakış açısıyla okumayacaksınız. Dişlerinizi bir daha aynı şekilde fırçalamayacaksınız. "Hayatı baştan yaşamak" diye bir şey yok. Bakın, bu nefesi bir daha alamayacaksınız. İçinde yaşadığımız an çok değerli. Hayatın en içinde olmalıyız, dolu dolu yaşamalıyız hayatı ve hayatın tadını çıkarmalıyız. Hayallerimizi şimdi yaşamalıyız çünkü bu mümkün. Altı bin yıl önce insanoğlu tekerleği icat etti, sadece altı bin yıl önce. Elli yıl öncesine kadar internet yoktu, cep telefonu yoktu. O yüzden burada durup size söyleyebiliyorum, yapılması mümkün olan her şey yapıldı. Ve uzun zamandır dünyada değiliz, keşfedilmeyi bekleyen hayaller, fikirler var; sizi bekliyorlar. Düşünüre sormuşlar "Kör olmaktan daha kötü ne olabilir?", o da "Görme yetisiyle doğup etrafındakileri görememek çok daha kötü olurdu." demiş. Neden bilinen tüm hastalıkların tedavisi yok? Neden hepimiz temiz su içemiyoruz, sağlıklı beslenemiyoruz, eğitim alamıyoruz? Neden dünyadaki diplomatlar anlaşamıyor? Neden cennete gitmek için ölmek gerekiyor? Şimdi burayı cennet yapabiliriz. Sadece düşüncenizde birkaç değişiklik yapmanız gerekiyor, neden olmasın? Birileri "imkânsız" dedi diye mi? Herkes size neyi, nasıl yapacağınızı söyler. Ama önemli olan siz misiniz ve şu an burada mısınız?

Zaman geçiyor, hayalleriniz gerçekleştirilmeyi bekliyor. Ünlülere özenmeyi bırakın. Kendi harikalarınızı yaratın. Bir insan 25 yaşında ölüyor ama 75 yaşında gömülüyor. Bu ne demek biliyor musunuz? Bir düşünün. Bu dünyanın sizi üzmesine izin vermeyin.

YOLUN SİZİ GÖTÜRDÜĞÜ YERE GİTMEYİN, YOL OLMAYAN YERDEN GİDİN VE İZ BIRAKIN.

TÜBİTAK'ta Bölgeye Davet Edildik

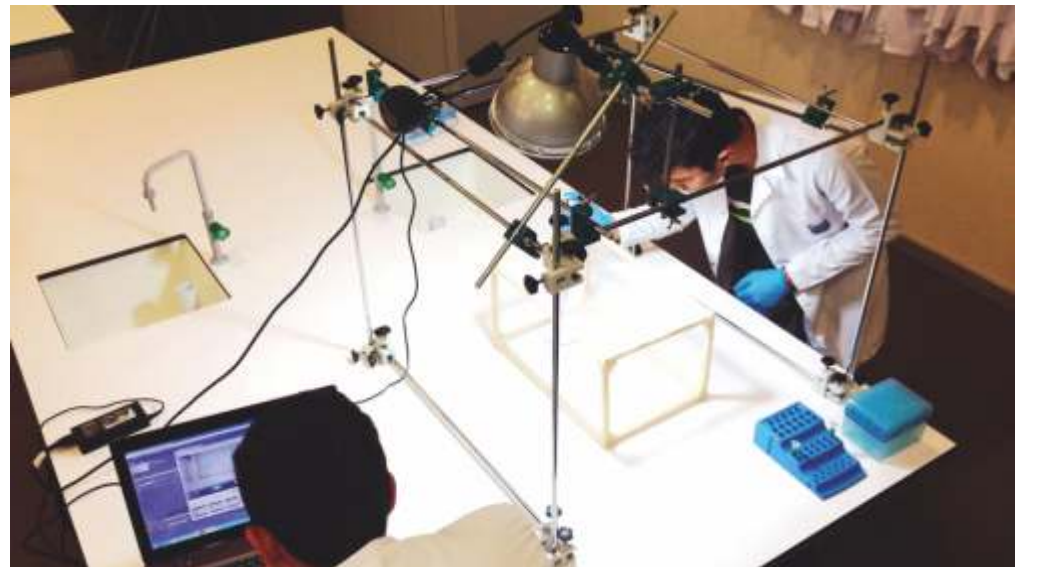
Haber: Serden Şahin

Arkadaşlarımızın Arka Biyoloji dalında hazırladıkları proje "Adana Bölgesi 47. TÜBİTAK Ortaöğretim Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışması" bölge sergisine davet edildi.

Bu yıl Adana bölge sergisinde biyoloji, bilgisayar, teknolojik tasarım, fizik, kimya, psikoloji, matematik, coğrafya, Türk dili ve edebiyatı, sosyoloji, tarih ve değerler eğitimi olmak üzere toplam 1591 proje başvurusu vardı. En çok başvurunun yapıldığı alanlardan biri olan biyolojiden 201 proje Adana bölgesine gönderildi.

Arkadaşlarımız Ali Kağan Akbaş ve Mehmet Kenan Almacı'nın Biyoloji öğretmeni Fatih Mehmet Günaydın'ın danışmanlığında hazırladığı "Video Tracking Yöntemi ile Origanum Laevigatum B. Bitkisinin Uçucu Yağlarının Musca Domestica L. Üzerine Repellent Etkisinin Araştırılması" isimli projelerinde, karasinekler üzerine yapılan çalışmalara farklı bir bakış açısı gerçekleştirilerek Türkiye'de bir ilke imza atıldı. Proje sayesinde karasinekle mücadelede farklı bir yöntem ortaya konuldu.

Arkadaşlarımızı yaratıcılıkları ve başarıları için kutluyoruz.

Mezunlardan Mesaj Var!

Haber : Buse Özpıneci

YGS ve LYS hazırlık dönemi hayatımızı şekillendiren önemli bir süreç. Sistemli bir çalışma planı ile başarımızı artıracamız gibi yanlış planlamayla hayal kırıklığına da uğrayabiliriz. 2015 – 2016 yılı mezunlarımız YGS sonuçları açıklanırken büyük heyecan yaşadılar. Arkadaşlarımızın başarılı sonuçları bizleri çok mutlu etti. YGS'nin katkısı %30, asıl belirleyici sınav olan LYS ise hazırlanıyor. YGS hazırlık döneminde idarecilerimizin ve öğretmenlerimizin özverili desteği, son sınıf arkadaşlarımızın sınavdan bir gün öncesine kadar süren disiplinli çalışmaları gerçekten takdire şayandı. Arkadaşlarımızı YGS'deki başarıları için gönülden kutluyor ve LYS'de de onlara bol şans ve başarı diliyoruz. Ve bayrağı bizlere teslim etmeden önce onlara kulak verelim istedik. Bakalım bu zorlu süreçle ilgili neler diyecekler, bize tavsiyeleri neler olacak?

Melike Demirci

Dört yıl boyunca bu koridorlarda koşuşturdum. Ve şimdi mezun oluyorum. Bizden sonra bayrağı teslim alacak siz sevgili arkadaşlarıma tavsiyem; liseyi sadece üniversiteye geçiş aşaması olarak görmeyin

lütfe. Burada hayatınızın en enerji dolu yıllarını yaşayıp sağlam dostluklar edinin.

YGS ve LYS gerçeklerine gelince; sürece yorulmadan, bıkmadan bakabilmeniz çok önemli. Sizler için büyük emek veren idarecilerinizin ve öğretmenlerinizin kıymetini bilin. Bunu son sınıfa gelince daha iyi anlıyorsunuz.

Elinizden gelenin en iyisini yapın, kendinize güvenin; yeterli olacaktır.

Kerem Tekin

Merhaba Arkadaşlar, Ben sizlere YGS döneminde yapılan hatalardan bahsetmek istiyorum:

* En büyük yanlışlardan biri, çok fazla soru çözenin başarıya giden en iyi yol olduğunu düşünmek. Ben çok az soru çözdüm ve genelde çözdüğüm soruları da yavaş çözdüm. Çünkü test çözerken süre sıkıntısı aslında yok ama herkes çok hızlı çözmeliyim, daha çok çözerim, o zaman daha çok net yaparım, diye düşünüyor. Bu yanlış bir kanı. Bu hataya düşenler, çok çalıştığını düşünen ve sınavlarda en çok üzülen kişiler oluyor. Bu yüzden size tavsiyem, soruların mantığını kavramanız. Bu, soru çözdüğünüz soruların sayısından çok daha önemli. Soruyu anlayın, iyice anlayın. 1 soruyu 1 saatte anlasanız da tedirginlik yaşamayın. Sorunun mantığını çözmüşseniz eğer, YGS ve LYS'de emin olun o konuyla ilgili soruyu kaçırmazsınız.

*Stres yapmak. Lütfen stres yapmayın; kendinize zaman ayırın, gülün ve eğlenin. *Arkadaşlık bağlarını koparak asosyal olmak ve "Sadece ders çalışmalıyım." görüşü ile hareket etmek. Bence bu tutum tamamen yanlış. Arkadaşlıkların önemini ve bize kattıklarını unutmamalıyım.

*Telefondan kopmamak. Çok fazla öğrenciye sorun olan bir durum. Çünkü telefon gençler için dünyaya açılan bir pencere ve o pencereyi hiçbirimiz kapatmak istemiyoruz. Sanki her an yeni bir şeyler oluyor ve biz onu görmek istiyoruz. Aslında öyle bir şey yok. Sizler de fark etmişsinizdir Instagram'da, Twitter'da, Facebook'da... saatlerce dolaşıyoruz ama hep aynı yere dönüyoruz. Aynı resimler, aynı yazılar karşımıza tekrar tekrar geliyor. Bundan kurtulmak gerek gerçekten. *"Etüt merkezine gidiyorum" ya da "Özel ders hocam geliyor, derste anlamasam da olur." düşüncesi. Arkadaşlar bu, aklınızın ucundan bile geçmesin. Sınıfta ders dinlemek, derse katılmak ve yeni bir şeyler öğrenmek çok zevklidir ve tahmin ettiğinizden çok daha verimli. Ben özel ders hiç almadım; siz de almayın, demiyorum. Bu, sizin kararınız. Ek bir destek almanın zararı yok. Ama lütfen derse verimli dinleyin, bunun çok fazla yararı görülecektir.

*Öğretmenlerle ters düşmek. Biliyorum bazen öğretmenlerle ters düştüğümüz durumlar, bazı öğretmenlerin bizi sevmediğini düşündüğümüz anlar çok oluyor ama bunlar sadece genç olmamızdan dolayı ortaya çıkan kafa karışıklıkları ve inatlaşmalar. Bunları yapmayın. Unutmayın öğretmenler bizler için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar. Onlara teşekkür etmeyi unutmayın.

YGS döneminde ortaya çıkan farklı karakterler:

Her teneffüs kulaklık takıp test çözenler
Sınıfta ders çalışılıyor diye diğer sınıfları rahatsız edenler

Her teneffüs top oynamak isteyenler
Denemelerden sonra gaza gelenler
Akıllı tahtada kendini DJ sananlar

Notu güzel tutan ve bu yüzden dersi yavaşlatanlar

"Kaç net yaptın?" diye soranlar
SİZE SON TAVSİYEM: BU KİŞİLERİ GÖRDÜĞÜNÜZDE ORADAN USULCA UZAKLAŞIN. BAŞARILAR DİLERİM.

Pelin Yıldırım

12.sınıflar olarak sınav sisteminin birinci aşamasını atlattık. Şimdi daha çok önemsememiz gereken bir sınav bizi bekliyor. Bizden sonra gelenlere birkaç tavsiyem olacak. Herkesin çalışma ve öğrenme sistemi farklı olduğundan konuyu genel olarak

değerlendirmek istiyorum. Çalışırken amacınız size sorulacak soruları cevaplayabilmek olmasın; öğrenme isteğinizi gerçekleştirmek olsun. "Böyle bir sınav olmasa da ben konuları öğrenmek istiyorum." diye başlıyorsanız derse, masa başında geçireceğiniz zaman kısalacak ve daha verimli hale gelecektir. Çünkü masadan kalktığınız zaman öğrendiklerinizi düşünmeye devam edeceksiniz, dinlediğiniz şarkının kafanızda ezgisinin devam etmesi gibi. Bu da işinizi kolaylaştıracaktır.

Hepinize başarılar.

Nihat Furkan Eratılğan

Sınava hazırlanırken ders çalışma sürecini nasıl daha verimli hale getirebiliriz? Sizlere bundan bahsetmek istiyorum. Her ne kadar bu yaşlarda nasihat almaktan hoşlanmasak da, hayatımızı yönlendiren ve belirleyen en önemli ölçütü vurgulamak istiyorum: TECRÜBE.

İyi ya da kötü, her tecrübe sizi hata payını azaltarak doğru noktaya götürür. Buna inanın lütfen. Bu sebeple bize kulak verin Sevgili Arkadaşlar.

Kendinizi asla başkalarının yaptığı programlara uymak zorunda hissetmeyin, zira en iyi programı kendiniz yapabilirsiniz. "Hangi derse ne zaman çalışacağım?" "Kaç soru çözmem gerek?" "Kaç net yapmam lazım?" gibi sorular sizde stres yaratır. Çalışmalarınızı psikolojik baskılardan kurtarın ve motivasyonunuzu sağlayın. Rahatınızı bozacak her türlü ortamdan uzak durun. Özgüveniniz yüksek olsun, dik durun. Eksikliğiniz olduğunu hissettiğinizde panik yapmayın. Şunu unutmamalıyım, emek olmadan hiçbir şey elde edemeyiz. Siz konular üstünde uğraşırken alınızdan dökülen her damla sizi başarıya bir adım daha yaklaştırır.

Çalışma sistemine gelince; konuları özümseyene kadar bıkmadan usanmadan elimizden geleni yapmalıyız. Unutmayın ki konuların kavranması asla niceliksel değil, nitelikseldir. Eksik olduğunuz konulara ciddiyle eğilin. Konuları pekiştirdikten sonra pratik yapın. Farklı bakış açılarına sahip sorular çözün. Her konuya ve soru tipine yüzde yüz hâkim olan öğretmenlere sahip olan biz Sankoluların sıkıntı çekmeyeceğini özellikle belirtmek istiyorum.

Ve son olarak şunu söylemek istiyorum; özellikle YGS'de moraliniz ve motivasyonunuz yüksek olduğu oranda başarılı olacaksınız. Bizden daha başarılı olacağınıza inanıyorum. Emeği geçen herkese

yürekten teşekkür ediyor ve 11.sınıftaki arkadaşlarımıza sınava hazırlık sürecinde ve sınavlarda başarılar diliyorum.

Erdem Değirmenci

YGS her yıl düşen soru kalitesiyle öğrenci seçiminde yetersiz kalsa da, hepimizin bu sınavda yeterli başarıyı göstermek gibi bir zorunluluğu var. Bu sınavta hazırlanırken ne yazık ki herkes için geçerli bir formül de yok.

Yine de yapılması gerekenlerden elimden geldiğince bahsedeyim. Program yapıyorsanız, buna harfiyen uyamayacağınızı söylemem gerek. Programa uymadıkça kendinizi kötü hissetmeniz ise daha sakıncalı bir durum. Kastettiğim programlar haftalık veya aylık programlar. Yapılması gereken, test uygulayarak eksiklerinizi belirlemeniz ve o konulara yönelik hedefler koymanız ki bu, günlük programlar olmalı. Konular sandığınız kadar zor değil inanın. Yeni konuya başlamaktan çekinmeyin, korkmayın. Hepinize başarılar diliyorum.

Yağmur Sena Tosun

Uzun, yorucu ve heyecan dolu bir YGS sürecini hayal ettiğimiz sonuçlarla tamamladık. Sizlere tavsiyem bu süreçte sıkıldığınızı, bunaldığınızı düşünmeyin. Çünkü bundan birkaç sene sonra hatırlayacağınız şey yorgunluğunuz değil sonunda elde ettiğiniz sıralama olacak. Kendi

hedefinize ve eksik konularınıza odaklanın. Kendinizle yarışın. Siz elinizden geleni yaparsanız başarıya ulaşsınız çünkü aileleriniz ve öğretmenleriniz gereken fedakârlığı zaten gösterecekler. Yolunuz açık olsun.

Elif Ateş

Uzun ve bunaltıcı bir YGS sürecini geride bıraktık. Bizden sonra bu süreci yaşayacak arkadaşlarımız için birkaç tavsiyem var. Bu süreçte önemli olan sabırlı ve disiplinli olmak. Sevmediğinizi düşündüğünüz veya zorlandığınız derslerden kaçmayın. Her hafta gireceğiniz denemelerde rakibiniz siz olun, kendinizle yarışın. Sözel derslerle ilgili çalışmalarınızı son bir ayda daha da hızlandırın, tekrarlarınızı artırın. Sınavı gözünüzde büyütmeden rahat ve sakin bir çalışma süreci geçirirseniz başarı gelecektir.

Halil İbrahim Onan

Sınava hazırlanmak bana göre biraz da vicdan işi. Günün sonunda çalışmanızdan memnunsanız, yastığa başınızı koyduğunuzda vicdanınız rahatsa, o gün yeteri kadar çalışmışsınız demektir. Ancak çalışma süresi kadar programlı çalışmak da önemli. Konu

dağılımına ve konuyu özümsemeye lütfen dikkat edin. Eksik olduğunu düşündüğünüz konunun üzerine daha fazla eğilin. Çok küçük bir ayrıntı bile kaçırmayın ve öğretmenlerinizden destek alın.

Hepinize başarabilirsiniz, yeter ki isteyin.

Röportajımızı Lise Müdür Yardımcımız Uğur Topuz ile Gerçekleştirdik

Gazetemizin dördüncü sayısında röportajımızı, Lise Müdür Yardımcımız Sayın Uğur Topuz ile yaptık. Lise son sınıflardan sorumlu olan Sayın Uğur Topuz bizlere YGS ve LYS hazırlık süreci hakkında önemli bilgiler verdi. Sayın Topuz'a verdiği samimi cevaplar için teşekkür ediyoruz.

Sizi biraz yakından tanıyabilir miyiz?

1973 Gaziantep doğumluyum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Gaziantep'te tamamladım. Çukurova Üniversitesi Kimya Bölümü mezunuyum. Zirve Üniversitesi Eğitim Fakültesinde eğitim yönetimi alanında yüksek lisansımı tamamlamak üzereyim. Eğitimcilik hayatım dershanede başladı ve Özel Sanko Liselerinde devam ediyor. Özel Sanko Liselerinde 12.yılıma doldurdum. Son beş yıldır 11. ve 12. sınıflardan sorumlu müdür yardımcısı olarak mesleğimi sürdürdüm. Bu yıl ise 12.sınıflardan sorumlu müdür yardımcısıyım. Evliyim, Ertuğrul ve Kağan adında iki oğlum var.

Lise son sınıflardan sorumlu müdür yardımcısıyınız. Okulumuz YGS ve LYS'ye yönelik nasıl bir hazırlık süreci geçirdi, anlatır mısınız?

2015-2016 Eğitim Öğretim yılında çok yoğun ve kaliteli bir akademik süreç geçirdik. Öğrencilerimizi akademik alanda ve rehberlik alanında bilgilendirip motive ettikten sonra 11.sınıfın son 3 haftasında YGS programını başlattık. Daha sonra YGS ve LYS çalışmalarımıza yoğun ve verimli şekilde devam ettik. Lise idaresi olarak, sınav tarihine kadar ders öğretmenlerimiz, rehberlik birimimiz, ölçme değerlendirme birimimiz, işletme birimimizle ekip bilinci içerisinde çalıştık. Öğrencilerimizi

aslında, aksine çok önemli bir sınav sürecinin ilk aşamasıdır.

Cümleyi tamamla mısınız? "Bizim öğrencilerimiz farklı çünkü..."

Çünkü bizim öğrencilerimiz; milli ve manevi değerlerimize sahip çıkan, entelektüel birikimi yüksek, kaliteli iletişim dilini kullanan, evrensel bilgiye önem veren, hedef belirleyen ve hedefine emin adımlarla yürüyen, davranışsal bakımdan ve akademik anlamda örnek öğrencilerdir.

Başarının ölçütü nedir sizce?

Başarı için parolamız şudur: p.b.b.d (planla, başla, bitir, değerlendir)

Sizi en iyi ifade eden üç kelime söyley misiniz?

Çalışmak, özveri, sevgi, emek. Bunlar benim için çok önemli.

En çok ne sinirlendirir sizi?

Saygısızlığa tahammülüm yoktur.

hedeflerine ulaştıracak çalışmalar yaparak sınava hazırladık.

YGS sonuçları ile ilgili kısa bir değerlendirme alabilir miyiz?

YGS'de toplam 77 öğrencimizin başarılı sonuçları bizleri çok mutlu etti. İlk 300'de iki öğrencimiz, ilk 1000'de 4 öğrencimiz, ilk 10.000'de 27 öğrencimiz yer aldı. İlk 10.000'de ise 128 derecemizin olması bizleri gururlandırdı.

Gelecek yıl için farklı bir program mı olacak, aynı sistemle devam mı edilecek?

Üniversite sınavına hazırlanma süreci dinamik bir süreç. Programın omurgası değişmez ama lokal uygulamalar olur. Seneye uygulayacağımız programda gruplara göre küçük değişiklikler yapılabilir.

Başarı için, hedefe ulaşmak için nasıl bir yol izlenmelidir sizce?

Öğrenci, stres düzeyini olması gereken noktada tutabilmelidir. Bunun en iyi yolu sonuç odaklı değil süreç odaklı çalışmalarıdır. Zamanı ve imkânları lehimize çevirmeliyiz. Ulaşılabilir çalışma hedefleri belirlemek gerekir. Bu çalışmalarda istenilen sonuçlar alabilmek için sabırlı ve disiplinli olunmalıdır. Unutulmamalıdır ki YGS ve LYS, üstün zekâlı öğrencilere yönelik bir sınav değildir. Lise öğrenimini planlı ve sistemli sürdüren öğrencilerin başarılı olabilecekleri bir sınavdır. Bu süreçte ders dengesini sağlayan, YGS ve LYS'yi orantılı çalışan öğrencilerin hedeflerine ulaştıklarını gördük. Öğretmen desteğinin yanında bireysel çabanın rolü yadsınmayacak kadar fazladır.

Size göre YGS ve LYS için çalışmalara ne zaman başlanmalıdır?

YGS ve LYS çalışmalarına dokuzuncu sınıftan itibaren başlanmalıdır. Genel anlamda YGS sınavında soruların %90 kadarı 9.sınıf müfredatı ile ilgilidir. Bu sebeple 9.sınıf TEOG sonrası akademik çalışmalara ara verilen dönem değildir

Peki, sizde iz bırakan eser ve yazar?

Ord. Prof. Dr. Ali Fuat Başgil'in "Gençlerle Baş Başa" adlı eserini lise döneminde okumuştum. Kitaptaki mesajları eğitimcilik hayatım boyunca öğrencilerimle her zaman paylaştım. Kitabın sadeleştirilmiş son baskısını özellikle öğrencilerimizin okumasını tavsiye ederim.

Tek kelime ile cevaplar mısınız lütfen?

ADALET : Güven,huzur	SABIR : Erdem
İSTİKRAR : Düzen ve sonuç	ŞAİR : Duygu
CESARET : Özgüven	PARA : Araç
MAVİ : Sonsuzluk	SEVGİ : Emek
VATAN : Yuva	ÖZVERİ : İnsan için
KARANLIK : Sakinlik	BAŞARI : Süreç kalitesi

Kurtuluşa Giden İlk Adım: 19 MAYIS

Haber : Ezgi Ortağın

Tarihimizin en zorlu sınavı olan Kurtuluş Savaşı'na atılan ilk adımdır 19 Mayıs. Ulu Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde millet olarak kenetlenerek laik, çağdaş, modern Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna giden bu yolda 19 Mayıs bir milattır.

19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramını, Ata'mızın biz Türk gençlerine emanet ettiği Türkiye Cumhuriyeti'ne ilelebet sahip çıkacağımıza ve Cumhuriyet'imizin yılmaz bekçileri olacağımıza söz vererek kutladık.

A.K.K.M. Spor Salonunda yapılan kutlamalar Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı'mız ile başladı. Günün anlam ve önemini belirten konuşmayı Sanko gençleri adına Zeynep Alageyik yaptı. Ata'mızın Gençliğe Hitabesi'ni okuyan Beden Eğitimi Öğretmenimiz Ercüment Erdoğan'ın ardından hep birlikte Ata'mıza Gençliğin Cevabı'nı verdik. Ortaokul Modern Dans Grubu'nun gösterisi, ilköğretimden Sude Bingül'ün şiiri, ortaokul ve lise halk oyunları ekiplerimizin gösterileri günümüzün coşkusunu artırdı. Kutlamalarımız okul orkestrası eşliğinde hep birlikte söylediğimiz şarkılarla sona erdi.

Bizler, Türk gençleri olarak; Ulu Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün ve İstiklal Şehitleri'mizin manevi huzurlarında Türkiye Cumhuriyeti'ni sonsuza dek koruyacağımıza, şanlı bayrağımızı ebediyen göklerde dalgalandıracığımıza söz veriyoruz.

Kanguru Matematik Sınavı'na Ev Sahipliği Yaptık

Hazırlayan: Merve Zümrüt Karakaya

Kanguru Matematik Sınavı; öğrencilere matematik dersinde edindikleri becerileri uluslararası düzeyde sergilemek, ulusal ve uluslararası düzeyde matematik bilgi ve sevgisini yaygınlaştırmak, uluslararası düzeyde ortak bir matematik kültürü oluşturmak ve ezbere dayalı matematik bilgisinden ziyade yaratıcı matematik düşünce sistemlerini geliştirmek amacıyla düzenlenmekte.

Dünya çapında 60'tan fazla ülkede 6 milyondan fazla öğrencinin katıldığı Kanguru Matematik Sınavı, bu yıl ülkemizde 25'ten fazla sınav merkezinde uygulandı ve Gaziantep'teki sınava Özel Sanko Okulları ev sahipliği yaptı. İlkokul üçüncü sınıftan lise on ikinci sınıfa kadar her kademedeki öğrencinin katıldığı sınava 1300 başvuru yapıldı ve 805 öğrenci katıldı.

Sınavda sorulan 30 soru 75 dakikada cevaplandı. Bu sınavda %5 dilimine giren öğrenciler mayıs ayında gerçekleştirilecek olan final sınavına katılacaklar. Final sınavına katılan öğrencilerden ilk %20'ye giren öğrencilere "Başarı Sertifikası", ilk %10'a giren öğrencilere madalya, ilk %3'e giren öğrencilere ve okullarına başarı plaketi verilecek; her seviyeden birinci olan öğrenciler ise tablet bilgisayar ile ödüllendirilecek. Ayrıca 7'nci, 8'inci, 9'uncu ve 10'uncu sınıf seviyelerinde birinci olan öğrenciler Avrupa'da düzenlenen Kanguru Matematik Kampı'na katılma hakkı kazanacak. Matematiğe gönül vermiş herkese başarılar diliyoruz.

Ekolojik Tarıma Başladık

Haber : Umut Serindağ

Nüfus artışı ve sanayileşme tarım alanlarının giderek azalmasına neden olmaktadır. Tarım alanlarındaki bu daralma, ekolojik tarımdan uzaklaşım kimyasal gübreye yönelmeye sebep oluyor. Özellikle şehirde yaşayanlar tarım alanlarını sadece sanal ortamlarda görüp o alanlarda ürün yetiştirebiliyorlar.

Bizi böyle bir çalışmaya yönlendiren sebepler işte bunlar. Biyoloji dersinde teorik olarak işlediğimiz bazı konuları yaparak - yaşayarak öğrenmek gerçekten çok keyifliydi. Tohumdan ürün almak farklı bir mutluluk olacak. Ekolojik tarım alanına ilk organik tohumlarımızı ektik. "Toprakta hayat var." diyoruz; heyecanla ve merakla bekliyoruz ilk ürünlerimizi.

2. KÜLTÜR VE SANAT HAFTASI'NDA COŞKU, EĞLENCE VE GÖRSEL ŞÖLEN VARDI

23 Mayıs – 27 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirdiğimiz 2. Kültür ve Sanat Haftası, birbirinden eğlenceli ve keyifli gösterilerle dolu dolu geçti. “Dizelerle ve Ezgilerle” adlı dinletiyel başlanan sanat şöleninde Moliere’in ünlü komedyası “Cimri” ve günümüze uyarlanarak sahnelenen Shakespeare’in başarılı trajedisi “Romeo Loves Juliet” büyük beğeni aldı. Ortaokuldan ve liseden farklı grupların sergiledikleri başarılı performanslarla Kültür ve Sanat Haftası’nı tamamladık.

Kültür ve Sanat Günlerine “Dizelerle ve Ezgilerle” Başladık

Haber : İlhan Küdün

Hüznümüzü, mutluluğumuzu, hayallerimizi, umutlarımızı, beklentilerimizi, bekleediklerimizi, kendimizi ve ruhumuzu buluruz şiirlerle ve ezgilerle. “**Kültür ve Sanat Günleri**” kapsamındaki etkinliklerimiz “Dizelerle ve Ezgilerle” adlı dinletimizle başladı.

Sairlerin bilinmeyen yönlerini, yaşadıklarını öğrenmek; şiirlerini ve o şiirlerin beslediği ezgileri dinlemek farklı diyarlara götürdü bizleri. Şiirin ve şairin gücü gerçekten farklı. Yılsonuna yaklaşırken yorgunluğumuzu attık, duygulu anlar yaşadık.

Sanatın içinde olmak, sanatla beslenmek insana önemli katkılar sağlıyor. Dinletiyi hazırlayan öğretmenlerimize ve dinletide görev alan arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyoruz. Sanat dolu günler dileğiyle...

İngilizce Müzikal Büyüledi

Haber : Berfin İkizceli

Shakespeare'in ünlü eseri “**Romeo ve Juliet**” aslında bir trajedi. İngilizce Tiyatro Kulübümüz, ünlü oyunu günümüze uyarlanmış şekilde sahneledi. Orijinalinden farklı bir sonla biten oyunda arkadaşlarımızın performansları ve sahne dekoru muhteşemdi. Kostümleriyle ve müzikleriyle bizi yüzyıllar öncesine götüren müzikalde rol alan arkadaşlarımızı ve oyunu sahneyen öğretmenlerimizi tebrik ediyoruz.

Tiyatro Kulübümüzden Muhteşem Performans

Cimri

Haber : Ayça Geçit

Kültür ve Sanat Günleri kapsamında Tiyatro Kulübümüz tarafından sahnelenen Cimri adlı oyun büyük beğeni aldı.

Türk tiyatrosunun Tanzimat Dönemi'nde uyarılma yoluyla tanıştığı Moliere'in ünlü eseri "Cimri", Paris burjuvasının para tutkusunu öne çıkaran, parayı bütün insani değerlerin üstüne koyan, kendisine yabancılaşan ve para karşısında özgürlüğünü yitiren insanları ve para temelinde biçimlenen toplumsal ilişkileri hicveden bir komedyadır.

Arkadaşlarımızın başarılı performanslarıyla, sahne dekoru ve kostümlerle tam bir görsel şölen havasında geçen oyun büyük beğeni topladı. Oyunun sahnelenmesinde emeği geçen herkesi yürekten kutluyoruz.

Kültürümüzle ve Değerlerimizle Var Olmak

Haber : Elif Külekçi

Kültürümüzü, bizi biz yapan değerleri koruyan, canlandıran ve geleceğe taşıyan çalışmalar hayati değer taşır.

“Türk Kültürünün Dünya Kültürüne Etkisine Etkisi” adı altında Türk kültür ürünlerinin tamamını derleme, kaynakları tarama, yazıya aktarma, değerlendirme, yayımlama ve çağa uyumunu sağlayarak eğitimde kullanma

amacına yönelik önemli bir çalışma dizisine imza atan Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü Öğretim Üyesi Sayın Necati Demir'i konuk ettik. “Türk milletinin çalışkanlığı; yiğitliği, hoşgörülü oluşu, gönül zenginliği, iç dünyasının derinliği, temiz ruhu ve temiz yüzü, ekmeğindeki ve aşındaki bereketi, fitrî zekâsı, güzel sanatları sevmesi, dünya bilimine ve barışına katkısı ve asilliğinin kaynağı Türk kültürüdür.” diyen Mustafa Demir, belki de önemini unuttuğumuz birçok değerini altını çizdi.

Kültürümüze, değerlerimize sahip çıkmak; onları yaşatarak geleceğe aktarmak bizi yüceltir, unutmayalım...

Cem Yıldız

Ağıtlar Üstüne

Ölüm karşısında insanın şaşkınlığı, korkusu, inanamazlığı... Ölüm, insanın en çok uğraştığı macerası olmuştur. İnsan bilinçlendiğinden bu yana ölümsüzlüğü aramış, ölümlü yenmek için öylesine çok şey yaratmıştır ki, inanmak güç. Tanrılar, ölümden tanrılara sığınma, dünyamızdan başka yeni dünyalar yaratarak onlara sığınma, destanlara, ağıtlara, şiirlere sığınma... Düşlere sığınma. İnsanın ölümden kaçmak için sığındığı düş dünyaları öyle zengin ki, insanoğlu ölümden başka hiçbir şeyle uğraşmamış dersiniz.

Elimizdeki en eski yapıt olan **"Gılgamış Destanı"** da ölümsüzlüğü aramanın yapıtıdır. Ve ölüm törenleri o günlerden bugüne kadar sürüp geliyor. Ölümsüzlüğün arayıcısı Uruk Kralı Gılgamış, arkadaşı üstüne bir de ağıt yakıyor. Ağıt, ölüme karşı insanlığın yaratıp sığındıklarından biridir. Ölüme karşı etkili bir direniştir. Gılgamış'ın ölen arkadaşı Enkidu için yaktığı ağıt arkadaşı sevgisinin çok güzel bir örneğidir. Ve Gılgamış, Enkidu'nun ölümünden sonra ölümsüzlüğü aramak için yola çıkmış, ölümsüzlük otunu suyun dibinden çıkarmış, sonunda da onu yilana kaptırmış, böylelikle ölümsüzlüğe kavuşamamıştır. Lokman Hekim de tıpkı Gılgamış gibidir. Lokman Hekim'e bütün otlar konuşur ve ona **"Ben şu, ben bu hastalığın ilacıyım"** diye bağıtır. Böylelikle de Lokman Hekim birçok şifalı ilacı bulur. En sonunda da Lokman ölümün ilacını aramaya

başlar, ileri yaşlarında ilacı bulmaktan tam umudunu kesmişken, bir sabah gün ışıırken, bir kayanın dibinden bir ses gelir kulağına: **"Ben ölümün ilacıyım, ben ölümün..."** Lokman Hekim gider, ilacı koparır; yemek aklına gelmeden tıpkı Gılgamış gibi, doğru Misis'e koşar. Misis köprüsünün üstüne gelir, insanlara bağtırmaya başlar: **"Ölümün ilacını buldum, ölümün ilacını."** Kalabalıklar gelir Lokman'ın bağtırtısına. Toplandıkça toplanırlar. **"İşte ölümsüzlüğün ilacı"** diye gösterir Lokman. Yeşil ince bir dal uzatır kalabalığa. Bu sırada bir kanat gelir. Lokman'ın eline vurur, dal da suya düşer, akar gider.

Ben burada iki tane örnek verdim. İnsanlığın ölümsüzlüğü arama çabalarının yüzlerce, belki binlerce destanı, masalı, türküsü, şiiri vardır. İnsan sonuna kadar istese de istemese de, ölümsüzlükten ne kadar umudunu kesse de, ölümsüzlüğü arayacaktır. İşte bizdeki ölümsüz Kırklar, Yediler.

Aşağı yukarı bütün topraklarda doğum törenleri, düğün törenleri olduğu gibi ölüm törenleri de olmuştur. Bu ölüm törenleri her toprakta kendine göredir. Türlü özellikler gösterir bu törenler. Yalnız bizim bugünkü bilgimize göre, her ülkede farklılıklar gösteren bu törenlerde ortak yanlar da vardır, törenlerde yakılan ağıtlar ve bu ağıtların daha çok kadınlar tarafından yakılması. Bize yakın ülkelerin çoğunda, ölüm

törenlerinde ağıt yakılıyor.

Dadaloğlu başkaldırının şiirini yazmıştır. Dilimizin en büyük başkaldırı şairi odur. Onun şiirleri hem bir başkaldırıdır hem yenilgiye ağıttır. Yalnız onun ağıtları kadın ağıtları türüne girmez. Kadın ağıtları türüne girmeyen ağıtlara bir örnek olarak Dadaloğlu'nun bir ağıtını ya da ağıt türküsünü örnek verelim:

*Gelen geldi elde değil gaziler
Akar gözüm yaşı çağlar ne deyim
Sağ selamet geçticeğim Binboğa
Sual eyler benden dağlar ne deyim*

*Elde gelen koç yiğidin kınası
Dara geldi ik'yüz için senesi
Koçaslan Kenanın Elif anası
Çıkar yollarımı değner ne deyim*

*Dadaloğlum göremedim düşleri
Şehidime dikemedim taşları
Yarsuvatta olup bitenleri işleri
Sual eyler benden sağlar ne deyim*

Sis köylerinin birinde, ihtiyar bir kadının biricik oğlu, düşmanları tarafından 40 yıl önce öldürüldüğünde ise anası ve gelin bu ağıdı karşılıklı söylüyorlar:

(Gelin)

*Şu Sis'in de gündün yüzü
Açıldı mı top nergizi
Kak anam oğlunu getir
Künde ağladırım sizi*

(Ana)

*Ehmedim gelir birezden
Çıkamaz oddan firezden
Ne sen aldım ne ben aldım
Elin aldığı mirazdan*

(Gelin)

*Gara dutda gab'ağaçlar
Başında ötüşür guşlar
Ayan olsun garip anam
Bir oğlunu öldürmüşler*

(Ana)

*Efesini bana verin
Ben belime sokucuyum
Ehmed oğlum düğün gurmuş
Ben halaya çıkıcıyım*

(Gelin)

*Gozan'ın da üstü Bucak
Ot biçeller gıcak gıcak
Sana diyom garip anam
Yanar m'ola batgın ocak*

Eregül ZORKIRIŞÇI

Altı Çizili

Okuduklarımız derin izler bırakır bazen içimizde, altını çizerek sindiririz o ifadeleri. "Altı çizili" olanlar birer damla olur akar yüreğimize, yüreğimizin derinliklerine...

Bizde iz bırakanları seçtik sizler için...

Fakat muhterem efendim, sorarım size: Ebedi aşk nedir? İkimizin de yapacak hiçbir şeyi olmaktan başka ortak özelliklerimizin bulunması mıdır?

Oğuz Atay
(*Korkuyu Beklerken*)

Başka bir zaman olsa ıslığı çalmaya gücü yetmezdi. Şimdi bir hoş olmuştu. Bir daha çaldı. ıslık, aşk, sevgi ve delilik taşıyordu.

Yaşar Kemal
(*Ölmez Otu*)

Kızamıyorum da. Aşk herkesi zavallılaştırabiliyor, bir çocuğu bile.

Elif Şafak
(*Bit Palas*)

Aşk yalnız bir operadır, biliyordum: Operada bir gece uyudum, hiç uyanmadım.

Murathan Mungan
(*Yaz Geçer*)

Dönmeli ki, ölümlerden hayat doğsun.

Elif Şafak
(*Kağıt Helva*)

Sonbahar güneşinin altındaki açık renk denizi görünce bir şeylerin değiştiğini, içinizi başka bir ışığın sardığını anlıyorsunuz.

Demir Özlü
(*Ne Mutlu Ulysses Gibi*)

Odada asılı tek resmi gördüm. Her yanında kahverengiler turuncular taşan bir sonbahar resmiydi.

(Füruzan)
(*Parasız Yatılı*)

Niçin rüzgârlı sonbahar akşamlarında, sessizce yan yana yürüyerek ruhlarımızın konuştuğunu dinlemiyoruz? Niçin yanımda değilsin?

(Sabahattin Ali)
(*Kürk Mantolu Madonna*)

Hava puslu, soğuk
Kırlar koyu, kırmızı
Saman sarısı, ölü yeşil
Kış gelmek üzere oysaki gönül
Kışa girmeye hazır değil

Nazım Hikmet
(*Hava Soğuk*)

Suyun canı acımasın diye ateşe suyun dökülemeyeceği yangınların bile suyla söndürülemeyeceği anlaşılıyor.

Oya Baydar
(*O Muhteşem Hayatınız*)

Ölmek, ölüm... Bunun düşüncesi beni hiç ürpertmiyordu da, o unutuş... Bakın işte bu ağırlığı taşıyamıyordum.

Adalet Ağaoğlu
(*Ruh Üşümesi*)

Yürek yorulunca ter gözden akar...

Mevlana Celaleddin Rumi
(*Mesnevi*)

Berna MÜLKPINAR
9FTL/A

Bir Hikaye : Sarı Bal

Köşedeki sepeti alarak baharat kokulu, tozlu mutfaktan çıktı sarışın çocuk. Yine her zamanki sağlam adımlarıyla her zamanki gibi dik durmaya çalışırken. Gün ışığı gözünü yaktı. Bir şey göremediği halde ezberlediği yoldan ilerlemeye başladı. Dizlerine kadar gelen yabancı otlar baharın habercisiydi. Aşçının ondan istediği çilekleri toplamak için sadece birkaç dakikası vardı. Biraz geç kalırsa, aşçıdan yiyeceği beş kırbaçtı. Eğer biraz daha fazla geç kalırsa, aşçının istediği kadar kırbaç... Acele etmeliydi. Kaleden ormana kadar gitmeli ve sadece bir sepet çilek getirmeliydi. Bazen aşçı üç sepeti aynı anda getirmesini istiyordu. Hızla adımlarken yolu, esen rüzgârın sesini aşan çitirtileri fark etti. Kafasını biraz yukarıya doğru kaldırdığında kalenin askerlerinin birini taşıdığını gördü. Perdelerin arasından kim olduğu görünmüyordu. Kendisini ilgilendirmeyen bu konuyu unutup sarı saçlarıyla sağ gözünü kapattı. Sağ gözü ve yüzünün yarısı kardeşini geride bıraktığı o gemiden kaçmaya çalışırken bir bıçak tarafından kesilmişti. Ne bu yarık ne kız kardeşinin anısı ona yardımcı olmuyordu. Ona acı vermekten, küçük düşürmekten başka bir şey yapmıyorlardı. İnsanlar ona bakmıyordu. Yüzünün kusurlarını incelemekten yüzünün diğer kusursuz yanını göremiyorlardı. Yüzü eskiden öyle kusursuzdu ki... Küçük burnu, orman gözleri ve sapsarı saçlarıyla tam bir erkek güzeliydi. Bu yüzden babası ülkelerinde savaş çıkacağını anladığında oğlunun saçlarını kestirmesine izin vermemişti. Bir yıl sonra küçük köylerinde savaş çıkınca, altın sarısı saçları ve incecik vücuduyla küçük bir kız çocuğu gibiydi. Arada tanımadığı insanlar köylerindeki bazı evleri yakar, kaybolurlardı. Kim olduklarını bilmiyordu ama dost olmadıkları kesindi. O zamanlar tek amacı güzel kız kardeşini asla ayrılmayacaklarına inandırmaktı. İkizlerdi. Tıpatıp aynıydı. Bir de Andrei saçını uzatınca bazı insanlar ikisini karıştırmaya başlamışlardı. Çoğu zaman babaları uyuyunca evin altındaki odunlukta buluşur, eğlenirdi. Gecenin sessizliğini bölen iki güçlü kahkahaydı onlarınki.

Günler geçtikçe Silvia'nın güzelliği artmaktaydı. O kadar güzeldi ki bakan bir daha bakardı. O zamanlar bu kadar güzel olmak suç sayılırdı. Savaş çıktığında herkes öldü. Babaları da. Köydeki tüm kadınlar toplandı ve çocuklar kılıçtan geçirildi ama Silvia'nın kılıçları utandıracak güzelliği, Andrei ve ikizini büyük kaleli o kente götürecek gemiye binmeleri için bir lütuftu. Babaları öleceğini bilmiş

gibi elinde olan tek şeyi Silvia'nın boynuna takivermişti. Karısından kalan minik safir taşı bir kolye. Sanki ikisi de o gemideydi. Eskiden o kolye annesinin anıydı. Şimdi babalarının ruhu da oralardaydı. Dördü yan yana ağlıyor gibilerdi. Güzelliği diğer kızları kıskandıracak bir erkek, onun biricigi güzel Silvia ve çakıl taşı büyüklüğünde bir kolyeye sığmış iki ruh...

Bu kadar gözyaşı sadece babalarının gidişine olamazdı. Günlerce kurumayan yanaklarından kendi çaresizlikleri de akmıştı. Sonsuza kadar beraber olamayacaklarını, o nemli odunlukta verilen sözlerin bir gün biteceğini biliyorlardı. Pes etmemeye çalışsalar da birbirlerine buradan kaçacaklarını söyleseler de o bitmeyen boşluk, içlerindeki umudu da yutmuştu. Gemi günler sonra karaya ulaştığında kaçmak için tek şansları vardı. Ellerinde olan birkaç saniye, birkaç göz kırpış zamanı. Ya da o köle kuyruğunun iki yenisi olacaktı. Andrei yavaşça kardeşinin elini tuttu. Silvia'nın beklediği işaret buydu. Öyle heyecanlılardı ki, buradan başlasalar tüm dünyayı yan yana koşarlardı.

Koşamadılar.

Kaçmaya çalışırken Silvia'yı tutan bir muhafız olmasaydı kardeşi Silvia'nın büyüyüp serpiildiğini görebilirdi. Andrei bir erkek adam olur, derme çatma evlerine para getirirdi. Eğer o adam onları kaçarken görmeseydi, Silvia'yı yakalamasaydı, Andrei Silvia'yı kurtarmaya çalışırken bıçak tezgâhına düşmezdi. Sağ gözünü ve yüzünün efsununu kaybetmezdi. Silvia'nın acı çığlıklar arasında ellerinin bağlandığını duymaz, kardeşiyle beraber yaşarlardı. Belki mutlu olamazlardı ama birlikte olurlardı. Yan yana olmak yetirdi onlara.

O gün Andrei'yi orada öldü zannedip bırakmışlardı. Ölü bir kız çocuğu onların işine yaramazdı. Ama o ne ölüydü ne de bir kız çocuğu. Kardeşini geri almak istiyordu. Elinde olan tek şey ise sabrıydı. Önce savaştan getirilen kadınların köle olarak kullanıldığı evi bulmuştu. Burada kadınlara bir nevi eğitim verilir, ev işleri öğretilir, kadınlar ülkedeki zenginlere satılırlardı. Kardeşini geri almanın tek yolu para kazanmaktı. Bu yüzden aşçının yanında kalede çalışıyordu. Orada gördüğü işkenceler ve eziyetlerin hepsi kardeşi içindi. Kız kardeşiyle mutlu yaşamak için.

İşte o parlak gün, perdelerin ardında boynunda mavi bir kolye taşıyan sarışın bir kız vardı. Her şeyini kaybederek büyümüş bir kız. Bu akşam bir şövalye ile evlenecekti.

Yıllar gözünün önünde öyle bir aktı ki ne ara evlenecek kadar büyüdüğünü anlamamıştı. Gözleri dolunca parmaklarını birbirine dolayı kendine sınırlendi. Kalenin şövalyesi onunla evleneceğini söylediğinde adamın tek bir şartı vardı: "Sen artık prensessin. Savaştan kaçıp geldiğini ve kardeşini unut artık. Şu andan itibaren benim prensesimsin." Kızın kabul etmekten ve hayatının düzene girmesi için dua etmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Kafası bu kadar karışıkken elinde sepetle çilek toplamaya giden çocuğu görmedi. Oysaki tam yanından geçmişti.

Andrei çilekleri zamanında aşçıya yetiştirdiğinde derin nefeslerini kontrol etmeye çalışmaktan bile mutlu olmadı. Akşam bir düğün vardı. Çilekler pasta içindi. Şövalye ile evlenecek kadın bir prensesti. Düğün kalenin yemyeşil bahçesinde gerçekleşecekti. Sıkı çalıştılar ve hava kararınca her şeyin hazır olmasını sağladılar. Karanlığın içinde parlayan bir gelin geldi o gece, o kaleye. Öylesine naif öylesine sarhoş ediciydi ki karanlık bulutsuz bir gecede çıkan parlak bir yıldız gibiydi. Daha geçenlerde doğru düzgün yürüyemeyen küçük kız nasıl böyle bir kadın olmuştu? Boynunda safir kolyesiyle, kendinden bukledi sırma saçlarıyla, kendi ülkelerinde kendi güneşleriyle yanan teniyle, her şeyiyle Silvia'ydı. Andrei'nin hayatta kaybedeceği tek şeydi o. Kaybederse üzüleceği, tek insan oydu. Ne mevsimler, ne aylar, ne günler bu iki ruhu büyütmişti. Andrei'nin ruhuna dokunan Silvia'nın yıpranmış ruhuydu. Sesi bir ona yetişmezdi. Nefesi bir ona koştuktan yorulmuştu. Dişleri bir ona seslenmek istediğinde böyle takırdardı. Artık göremediği gözü bile onun burada olduğunu anlar, ona ağırdı.

Beyazlar içerisindeki Silvia, Andrei'nin sesine dönüp bakmasaydı, o şövalyeyle evlenirdi. Eğer Andrei'nin boynuna koşma koşma sarılmasaydı, hayatında son kez onun omzunda ağlamasaydı evinin kadını olurdu. Andrei, Silvia'ya seslenmeseydi hain ilan edilip kılıçtan geçirilmeyeceklerdi. Kimse kardeş olduklarını bilmeyecekti, şövalyeye ihanetten ölmeyecekti Silvia. Andrei, tekrar gözünü açamayacaktı belki de. Şimdi yeni bir yarısı, yeni bir ölümden dönen hikâyesi vardı ama Silvia'sı yoktu. O son sarılmanın uğruna Silvia artık kuru bir dal, kara toprağın arasında bir avuç sapsarı bal.

Münazara Kulübü Öğrencileri Gösteri Maçı Yaptı

Haber : Elif Zeynep Alageyik

Geçen yıl Münazara Kulübünde başarılı çalışmalara imza atan arkadaşlarımız ile bu yıl kulüpte bulunan arkadaşlarımız arasında gösteri maçı düzenlendi. "Mülteci Sorunu" nun tartışıldığı maçta, hükümet ve muhalefet grupları savunmalarını başarıyla yaptılar. Yine öğrencilerden oluşan jürinin kararıyla geçen yıl takımında bulunan arkadaşlarımız 3-0 galip geldi. Oldukça çekişmeli ve keyifli bir aktivite oldu bizler için. Okuma alışkanlığının, güncel haberleri izlemenin çok etkili olduğu münazaranın, özgüvenimizin artmasında önemli bir rolü var. Arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyor ve haziran ayında Türkiye Münazara Şampiyonası'nın finallerine katılacak Münazara Takımımıza başarılar diliyoruz.

Genel Kültür Yarışmasında Heyecanlı Anlar

Haber : Yiğit Erturhan

Genel Kültür Yarışması'nın üçüncüsü elenekselleşen ve büyük keyif aldığımız "Genel Kültür Yarışması"nın üçüncüsü çekişmeli anlara sahne oldu. Fen ve Teknoloji Lisesi ile Sanko Kolejinin ayrı ayrı temsil ettiği yarışmada altı grup yer aldı. Arkadaşlarımız; edebiyat, fen bilimleri, matematik, tarih, coğrafya, felsefe, spor, sanat ve güncel konularla ilgili hazırlanan yirmi beş soruyu cevapladılar. Elbette bir de sesli soru vardı. Yirmi beş sorunun sonunda 10 Kolej grubu ile 10 FTL grubu arasında eşitlik bozulmadı. Yedek soruların sonuncusu, kazanan grubu belirledi. Üçüncü Genel Kültür Yarışmasının birincisi 10 FTL grubu oldu. Her yıl düzenlenen yarışmada eğleniyoruz, hoş zaman geçiriyoruz ve yeni bilgilerle, güncel olaylarla tanışıyoruz. Bir sonraki yarışmayı merakla bekliyoruz.

Coğrafya Olimpiyatları'nda Türk Milli Takımındayız

Haber: Mehmet Kenan Almacı

COĞRAFYA DÜNYASINDA BİR GARİP YOLCU: YAŞANTIMIZIN BİR KESİTİ

Olimpiyat; sanılanın aksine, üstün beceri isteyen bir süreç değil. Olimpiyatların derslere ayrılması ise sadece bir sanrıdan ibaret bana göre. Kim matematik savunularının fizik veya kimya ile açıklanamayacağını savunabilir? Aynı şekilde, hangimiz coğrafya bilgisinin sadece coğrafi yöntemlerle elde edildiğini iddia edebilir? Örneğin Newton yerçekimini keşfettiğinde bunun ileride uzay mekiklerinin kaldırılmasında kullanılacağını tahmin edemezdi. Günümüzde elde edilen çoğu bilgi, sentez yoluyla elde ediliyor, tıpkı coğrafya olimpiyatlarında olduğu gibi.

Coğrafya ile ilgili önyargıların sık rastlanır olduğunu biliyorum. Ancak müfredat kapsamında gösterilen coğrafya ile gerçek coğrafya arasında tahmin edersiniz ki dağlar kadar fark var. Katıldığım olimpiyatlar, bunu ispatlarcasına dünyanın bizden ne kadar farklı öğrendiğini ve bunların sonuçlarının ne kadar farklı olduğunu gösteriyor. Bu yazıda hazırlanma sürecimden ki bu süreç neredeyse iki yılı kapsamakta ve elde ettiğim bilgilerden oluşan bir derlemeyi paylaşacağım.

İki yıldır olimpiyatlara hazırlandığımı belirttim ve geçen yıl katıldığım olimpiyatlardan elde ettiğim bilgiler kesinlikle bu yılki hazırlığımda aktif bir rol oynadı. Tecrübeliydim ve diğer arkadaşlarıma yardım edebilme sevincini yaşıyordum. Son başarıdan dolayı coğrafya ile ilgili kanıların değişmiş olabileceğine inanıyorum. Gelin, bu iki yıl süren yolculuğa sizlerle de çıkalım! Karşılaştıklarımızdan, yaşadıklarımızdan ve süreçten bir kesit sunayım sizlere.

Her şey geçen yıl, ben onuncu sınıftayken başladı. Coğrafya hakkında sadece dokuzuncu sınıftan kalma bilgilerim vardı

**Coğrafya Olimpiyatları'nda Türk Milli Takımındayız.
Bu yıl 13'üncüsü düzenlenen Coğrafya Olimpiyatları'nda arkadaşımız Bora Çarpınlioğlu, ağustos ayında Çin'de ülkemizi temsil edecek dört kişiden biri olarak bizlere büyük gurur yaşattı. Beşinci kez katıldığımız Coğrafya Olimpiyatları'nda geçen yıl da finale yükselme başarısı gösteren Bora'ya kulak verelim ve bu zorlu ve ilginç süreci arkadaşımızdan dinleyelim.**

ve açıkçası coğrafya ile matematikle ilgilendiğim kadar ilgilenmiyordum. Bu açıdan bakıldığı zaman Coğrafya Olimpiyatlarına ilk girişimin benim için de büyük bir dönüm noktası olduğu söylenebilir. Katıldığım ilk yıldaki izlenimlerimi geçen yıl II. dönemde çıkarılan gazetemizde anlatmıştım, orada daha detaylı bilgiler mevcut.

Elemeler 23 Ocak 2016 Cumartesi günü yapıldı, yani okullar bitmişti ve biz tatil sonrası da okula gelmiştik o sırada sınavda hazırlanan on ikinci sınıf arkadaşlarımızla beraber. Yarışmaya çeşitli illerden ve okullardan katılımcılar gelmişti. 100 sorudan oluşan ve genel coğrafya bilgisini ölçen bir test yapıldı ve aramızdan yedi öğrenci İstanbul'da yapılacak olan ikinci aşama sınavına davet edildi. Herhalde o anda ne kadar büyük bir sevinç içerisinde olduğumuzu tahmin edebilirsiniz çünkü aynı anda yedi kişiyle beraber ikinci aşama sınavına gidiyorduk. Anladığımız şey ise çalışma arzumuzu daha da arttırdı: Aşama geçildikçe sorumluluklarımız artıyordu.

İkinci aşama sınavı İngilizce olacağı için İngilizce kaynaklara ağırlık verdik ve dünyanın neler öğrendiğini gördük. İngilizce, bu anlamda gerçekten çok yardımcı oldu ve bu çalışmalara katılan arkadaşlarıma İngilizcenin önemini tekrar gösterdi. İleride bir meslek sahibi olacağız; mesleğimizi yalnız matematik-fizik-kimya vs. bilgisine icra edemeyiz. Bunun yanında edebiyatla, şiirle, resimle ve müzikle de ilgileneceğiz. Ancak bütün bunları kapsayan bir şey var, o da yabancı dil. Biz sadece kendi dilimizi kullanarak dünyayı anlayamayız. Yabancı dil, bir dünya insanı olmada büyük önem taşımakta ve kültür aktarımı yapabilmek için anahtar rolü oynamakta. Hazırlık sürecine dönüş yapalım.

Bahsettiğim gibi çeşitli kaynaklardan tarama yaptık ve gerek terim gerek olay anlamında birçok coğrafi bilgi edindik. Bunları şüphesiz sınavda kullandık ancak hiçbir zaman sonucun önemli olmadığı ilkesiyle hareket ettik ve daha çok süreçte ne öğrendiğimizi çeşitli mecralarda tartıştık. Bunu, uçak ile İstanbul'a giderken de yaptık, okulda çalışırken de. Buna ilaveten, kalabalık bir grupla tartışma yapmanın, çeşitli insanların fikirlerini almanın ne kadar faydalı olduğunu bir kez daha anladım. Genelde çokluğu sevmeyen bir yapıya sahibim ancak konu ciddi anlamda tartışıldığı zaman çokluk, düşünce üretilmesinde faydalı olabilir.

Elemeler için İstanbul ENKA Okulları Sadi Gülçelik Spor Tesislerine gittik ve Türkiye'de elemeleri geçen diğer elli kişiyle beraber aynı anda, İngilizce sorulan kırk soruluk multimedya sınavına girdik. Ancak sınavı girenlerle çok fazla konuşma imkânı bulamadık çünkü sonuçlar açıklandıktan hemen sonra gitmesi gerekenler vardı. Biz de muhtemelen oradaki en kalabalık grup olarak bir kez daha başarılarımızdaki farkımızı gösteriyorduk. Elemeler benim açımdan çok çetin geçti. Ancak aramızdan Ali Kağan, Murat ve ben arazi çalışması sınavına girmeye hak kazandık. Burada özellikle Murat'ın başarısına değinmeden geçemeyeceğim, dokuzuncu sınıf olmasına rağmen elli kişi

içinde ikinci olması hepimiz için büyük bir gurur kaynağı oldu. Gelecek için yapılan yatırımların ne kadar doğru ve yerinde olduğu bir kez daha görülmüştü. Ben ise büyük bir şans eseri sondan ikinci olarak girmiştim listeye.

Arazi çalışması için sürenin verildiğini duyar duymaz yokuş yukarı koşmaya başladık. Yukarı çıkmamızın nedeni, bize verilen haritadaki gözetleme noktalarının tepeler olmasıydı. Bizi takip edenler de tepeye çıktılar ve geçen yıl elde edemediğim bazı bilgileri elde ettim. Orada farklı teknikler denemeyi de ihmal etmedim. Özellikle sokakta koşan bir çocuğu durdurup ona bölgeyle ilgili sorular sorarak hem eğlendim hem de farklı bir veri toplama tekniği uygulamış oldum. Çocuk beşinci sınıfa gidiyordu ve bir arkadaşıyla beraber taş bir evin önünde durmuştu. Çocuk ilk başta benden kaçtı ancak mahallenin küçüklüğünden olsa gerek, onunla tekrar karşılaştım. Kısa saçlı, esmer bir çocuktu. Ali Kağan ve Murat da yanıma gelip durumumu kontrol ettiler. İki dakikalık bir tartışmadan sonra ne yapacağımıza karar verdik: Kalan beş dakikalık sürede harita üzerindeki en uzak iki nokta arası mesafeyi koşarak kat edecek ve bir röportaj daha yapacaktık, böylece elde ettiğimiz verileri sağımlaştırabilecektik. Bunun üzerinde yokuş aşağı neredeyse yuvarlanarak indik, arabaların arasından, kavşaklardan ve pek acelesi olmayan sakin İstanbulluların arasından geçtik. Bölgede bir pazarın kurulmuş olması, işimizi daha da zorlaştırıyordu. Lakin bunca zorluğa rağmen, çamurlara basa basa geçtiğimiz yollara rağmen, çok detaylı bilgi alabileceğimiz birine, bir mimara rastladık ve çok kısa bir röportaj yaptık. Röportajı bitirdiğimizde sadece bir dakikamız vardı ve önümüzde yürüyen grup çok yavaş yürüyordu. Riskli bir hareket yaparak yola çıktık ve park etmiş araçları da sollayarak onların önüne geçtik. Tam zamanında buluşma noktasına varmıştık ve sadece ayakkabılarımız değil, paçalarımız da çamur içinde kalmıştı. Hatta ENKA Okullarında çalışan rehber öğretmen, kimlerin ne kadar koşuşturduğunu anlamak için ayaklarımızı baktı ve bu bana geçen yıl ayağımın çamur içinde kalmasını anımsattı. Üstelik ilk maceramda kösele tipi bir ayakkabı giymiştim (bugünkü aklım olsaydı hiç o tür bir ayakkabı giyer miydim, hem de şehir dışına çıkarken!). Herkes toplandıktan sonra bizi oraya getiren araçla binaya geri döndük.

Bu sefer de orada gördüklerimizi kâğıda dökmemiz istendi. Yazdıklarımızdan yola çıkarak bir savunma metni oluşturduk ve boş gördüğümüz arazilere nelerin yapılması gerektiği hakkında bazı önerilerde bulunduk (sınavın geçen yılki ile aynı olması bu konuda bana büyük bir rahatlık sağlamıştı) ve çok da emin olmasam bile içimde büyük bir rahatlama vardı, sonuçları bekleyecektik. Ali Kağan ve Murat'ın, sonradan sonuçları açıklandığı zaman, elde ettikleri tecrübeyi görmek, sonuçları göz ardı etmem konusunda bana yardımcı oldu. Ne de olsa sürecin önemliliğini hep vurguluyordum. Bense sonuçlar açıklandığında bu sefer on altı kişinin içinde ikinci olmama şaşırıyordum. Konular da belirlenecekti ve artık geriye sadece tek aşama kalacaktı, geçen yıl nefesimin kesildiği aşama: Sözel Sunum ve Savunma (İngilizce).

COĞRAFYA DÜNYASINDA BİR
GARİP YOLCU:

YAŞANTIMIZIN BİR KESİTİ

Olimpiyat; sanılan aksine, üstün beceri isteyen bir süreç değil. Olimpiyatların derslere ayrılması ise sadece bir sanrıdan ibaret bana göre. Kim matematik kurallarının fizik veya kimya ile açıklanamayacağını savunabilir? Aynı şekilde, hangimiz coğrafya bilgisinin sadece coğrafi yöntemlerle elde edildiğini iddia edebilir? Örneğin Newton yerçekimini keşfettiğinde bunun ileride uzay mekiklerinin kaldırılmasında kullanılacağını tahmin edemezdi. Günümüzde elde edilen çoğu bilgi, sentez yoluyla elde ediliyor, tıpkı coğrafya olimpiyatlarında olduğu gibi.

Coğrafya ile ilgili önyargıların sık rastlanır olduğunu biliyorum. Ancak müfredat kapsamında gösterilen coğrafya ile gerçek coğrafya arasında tahmin edersiniz ki dağlar kadar fark var. Katıldığım olimpiyatlar, bunu ispatlarcasına dünyanın bizden ne kadar farklı öğrendiğini ve bunların sonuçlarının ne kadar farklı olduğunu gösteriyor. Bu yazıda hazırlanma sürecimden ki bu süreç neredeyse iki yılı kapsamakta ve elde ettiğim bilgilerden oluşan bir derlemeyi paylaşacağım.

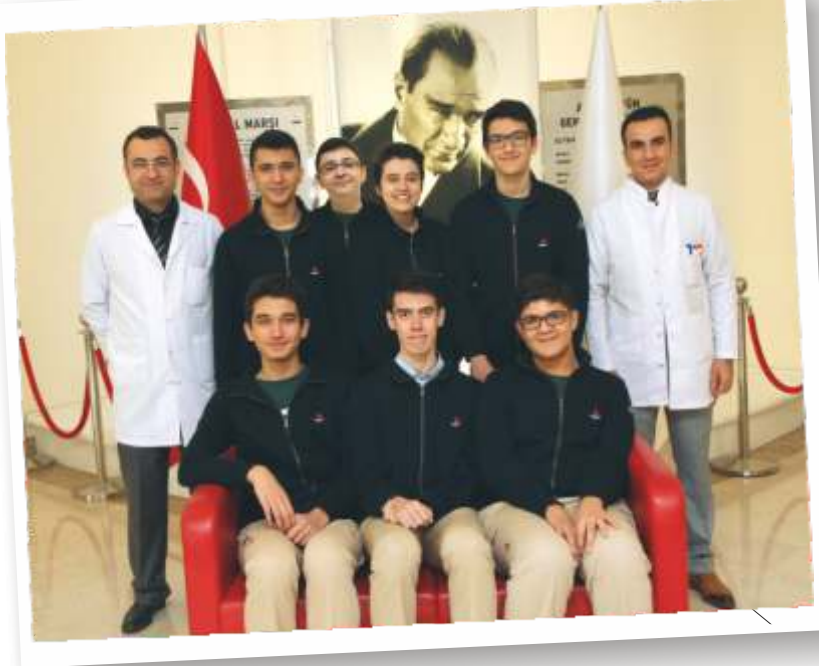
İki yıldır olimpiyatlara hazırlandığımı belirttim ve geçen yıl katıldığım olimpiyatlardan elde ettiğim bilgiler kesinlikle bu yılki hazırlığımda aktif bir rol oynadı. Tecrübeliydim ve diğer arkadaşlarıma yardım edebilme sevincini yaşıyordum. Son başarıdan dolayı coğrafya ile ilgili kanıların değişmiş olabileceğine de inanıyorum. Gelin, bu iki yıl süren yolculuğa sizlerle de çıkalım! Karşılaştıklarım, yaşadıklarım ve süreçten bir kesit sunayım sizlere.

Her şey geçen yıl, ben onuncu sınıftayken başladı. Coğrafya hakkında sadece dokuzuncu sınıftan kalma bilgilerim vardı ve açıkçası coğrafya ile matematikle ilgilendiğim kadar ilgilenmiyordum. Bu açıdan bakıldığında zaman Coğrafya Olimpiyatlarına ilk girişimin benim için de büyük bir dönüm noktası olduğu söylenebilir. Katıldığım ilk yıldaki izlenimlerimi geçen yıl II. dönemde çıkarılan gazetemizde anlatmıştım, orada daha detaylı bilgiler mevcut.

Elemeler 23 Ocak 2016 Cumartesi günü yapıldı, yani okullar bitmişti ve biz tatil sonrası da okula gelmiştik o sırada sınava hazırlanan on ikinci sınıf arkadaşlarımızla beraber. Yarışmaya çeşitli illerden ve okullardan katılımcılar gelmişti. 100 sorudan oluşan ve genel coğrafya bilgisini ölçen bir test yapıldı ve aramızdan yedi öğrenci İstanbul'da yapılacak olan ikinci aşama sınavına davet edildi. Herhalde o anda ne kadar büyük bir sevinç içerisinde olduğumuzu tahmin edebilirsiniz çünkü aynı anda yedi kişiyle beraber ikinci aşama sınavına gidiyorduk. Anladığımız şey ise çalışma arzumuzu daha da arttırdı: Aşama geçildikçe sorumluluklarımız artıyordu.

İkinci aşama sınavı İngilizce olacağı için İngilizce kaynaklara ağırlık verdik ve dünyanın neler öğrendiğini gördük. İngilizce, bu anlamda gerçekten çok yardımcı oldu ve bu çalışmalara katılan arkadaşlarıma İngilizcenin önemini tekrar gösterdi. İleride bir meslek sahibi olacağız; mesleğimizi yalnız matematik-fizik-kimya vs. bilgisiyile icra edemeyiz. Bunun yanında edebiyatla, şiirle, resimle ve müzikle de ilgileneceğiz. Ancak bütün bunları kapsayan bir şey var, o da yabancı dil. Biz sadece kendi dilimizi kullanarak dünyayı anlayamayız. Yabancı dil, bir dünya insanı olmada büyük önem taşımakta ve kültür aktarımı yapabilmek için anahtar rolü oynamakta. Hazırlık sürecine dönüş yapalım.

Bahsettiğim gibi çeşitli kaynaklardan tarama yaptık ve gerek terim gerek olay anlamında birçok coğrafi bilgi edindik. Bunları şüphesiz sınavda kullandık ancak hiçbir zaman sonucun önemli olmadığı ilkesiyle hareket ettik ve daha çok süreçte ne öğrendiğimizi çeşitli mecralarda tartıştık. Bunu, uçak ile İstanbul'a giderken de yaptık, okulda çalışırken de. Buna ilaveten, kalabalık bir grupla tartışma yapmanın, çeşitli

insanların fikirlerini almanın ne kadar faydalı olduğunu bir kez daha anladım. Genelde çokluğu sevmeyen bir yapıya sahibim ancak konu ciddi anlamda tartışıldığı zaman çokluk, düşünce üretmesinde faydalı olabiliyor.

Elemeler için İstanbul ENKA Okulları Sadi Gülçelik Spor Tesislerine gittik ve Türkiye'de elemeleri geçen diğer elli kişiyle beraber aynı anda, İngilizce sorulan kırk soruluk multimedyya sınavına girdik. Ancak sınava girenlerle çok fazla konuşma imkânı bulamadık çünkü sonuçlar açıklandıktan hemen sonra gitmesi gerekenler vardı. Biz de muhtemelen oradaki en kalabalık grup olarak bir kez daha başarılarımızdaki farkımızı gösteriyorduk. Elemeler benim açımdan çok çetin geçti. Ancak aramızdan Ali Kağan, Murat ve ben arazi çalışması sınavına girmeye hak kazandık. Burada özellikle Murat'ın başarısına değinmeden geçemeyeceğim, dokuzuncu sınıf olmasına rağmen elli kişi içinde ikinci olması hepimiz için büyük bir gurur kaynağı oldu. Gelecek için yapılan yatırımların ne kadar doğru ve yerinde olduğu bir kez daha görülmüştü. Ben ise büyük bir şans eseri sondan ikinci olarak girmiştim listeye.

Arazi çalışması için sürenin verildiğini duyar duymaz yokuş yukarı koşmaya başladık. Yukarı çıkmamızın nedeni, bize verilen haritadaki gözetleme noktalarının tepeler olmasıydı. Bizi takip edenler de tepeye çıktılar ve geçen yıl elde edemediğim bazı bilgileri elde ettim. Orada farklı teknikler denemeyi de ihmal etmedim. Özellikle sokakta koşan bir çocuğu durdurup ona bölgeyle ilgili sorular sorarak hem eğlendim hem de farklı bir veri toplama tekniği uygulamış oldum. Çocuk beşinci sınıfa gidiyordu ve bir arkadaşıyla beraber taş bir evin önünde durmuştu. Çocuk ilk başta benden kaçtı ancak mahallenin küçüklüğünden olsa gerek, onunla tekrar karşılaştım. Kısa saçlı, esmer bir çocuktu. Ali Kağan ve Murat da yanıma gelip durumumu kontrol ettiler. İki dakikalık bir tartışmadan sonra ne yapacağımıza karar verdik: Kalan beş dakikalık sürede harita üzerindeki en uzak iki nokta arası mesafeyi koşarak kat edecek ve bir röportaj daha yapacaktık, böylece elde ettiğimiz verileri sağlamlaştırabilecektik. Bunun üzerinde yokuş aşağı neredeyse yuvarlanarak indik, arabaların arasından, kavşaklardan ve pek acelesi olmayan sakin İstanbulluların arasından geçtik. Bölgede bir pazarın kurulmuş olması, işimizi daha da zorlaştırıyordu. Lakin bunca zorluğa rağmen, çamurlara basa basa geçtiğimiz yollara rağmen, çok detaylı bilgi alabileceğimiz birine, bir mimara rastladık ve çok kısa bir röportaj yaptık. Röportajı bitirdiğimizde sadece bir dakikamız vardı ve önümüzde yürüyen grup çok yavaş yürüyordu. Riskli bir hareket yaparak yola çıktık ve park etmiş araçları da sollayarak onların önüne geçtik. Tam zamanında buluşma noktasına varmıştık ve sadece ayaklarımız değil, paçalarımız da çamur içinde kalmıştı. Hatta ENKA Okullarında çalışan rehber öğretmen, kimlerin ne kadar koşuşturduğunu anlamak için ayaklarımıza baktı ve bu bana geçen yıl ayağımın çamur içinde kalmasını anımsattı. Üstelik ilk maceramda kösele tipi bir ayakkabı giymiştim (bugünkü aklım olsaydı hiç o tür bir ayakkabı giyer miydim, hem de şehir dışına çıkarken!). Herkes toplandıktan sonra bizi oraya

getiren araçla binaya geri döndük.

Bu sefer de orada gördüklerimizi kâğıda dökmemizi istendi. Yazdıklarımızdan yola çıkarak bir savunma metni oluşturduk ve boş gördüğümüz arazilere nelerin yapılması gerektiği hakkında bazı önerilerde bulunduk (sınavın geçen yılki ile aynı olması bu konuda bana büyük bir rahatlık sağlamıştı) ve çok da emin olmasam bile içimde büyük bir rahatlama vardı, sonuçları bekleyecektik. Ali Kağan ve Murat'ın, sonradan sonuçları açıklandığı zaman, elde ettikleri tecrübeyi görmek, sonuçları göz ardı etmem konusunda bana yardımcı oldu. Ne de olsa sürecin önemliliğini hep vurguluyordum. Bense sonuçlar açıklandığında bu sefer on altı kişinin içinde ikinci olmama şaşırıyordum. Konular da belirlenecekti ve artık geriye sadece tek aşama kalacaktı, geçen yıl nefesimin kesildiği aşama: Sözel Sunum ve Savunma (İngilizce).

Bir çalışmaya başlamadan önce kafanızda uzun süren bir planlama yapmanız gerekmektedir. Boş olduğunuz zamanlarda (yolda yürürken, bir yere gidip gelirken, tenefüslerde) gerekirse elinize kâğıt kalem alın ve izleyeceğiniz yolu tablo şeklinde gösterin. Elinizdeki süreye göre yapacağınız araştırmayı parçalara bölün çünkü günümüzde o kadar çok bilgi var ki bunların sınıflandırılması bile oldukça zahmetli bir süreç. Benim vaktim iki hafta idi ve ilk haftayı genel olarak araştırma ve veri toplamaya ayırdım. Bu süreyi daha sonra yine böldüm ve hafta sonunu elde ettiğim bilgilerin sınıflandırılmasına ayırdım. Ayıkladığım veriler, yazarken bana çok yardımcı olacaktı çünkü eleme yapmadan doğrudan alıntı yapabilecektim.

Veri topladıktan sonra ve elde ettiğiniz verileri sınıflandırdıktan, gereksiz olanları attıktan sonra kendinizi hazır hissediyorsanız son haftayı makaleyi yazarak geçirmeye başlayabilirsiniz. Veri toplama aşamasının bazı bölümleri ikinci haftaya sarkabilir, çok önemli niteliğe sahip olduğunu düşünüp makalenize eklemeyi planladığınız bilgileri toplamak için ikinci haftanın bir kısmını (ana çalışmanızı sekteye uğratmayacak biçimde) ayırabilirsiniz. Örneğin makale yazarken 25 Şubat Perşembe günü Şehitkâmil Belediyesine gittim. Oradan elde edeceğim bilgilerin önemini, makaleyi yazdıktan sonra daha iyi kavradım çünkü şehirle ilgili her türlü bilgiyi edinebileceğim bir yeri belediye. Sınırlı zamanımı yoktu ve Şehitkâmil Belediyesine gitmeden önce TÜİK'e de uğradığımız için sınırlı veri toplayabildik, yine de bu veriler oldukça faydalı oldu ve çalışmamın büyük bir bölümünü bu veriler oluşturdu. Belediyeye Hakan Güven Hoca'mla gitmiştik. Orada ikimizin hâlâ konuştuğu bir olay meydana geldi: Şehrin nazım imar plânları ve geçmişten günümüze şehirdeki gelişim konulu bazı haritalar bulma umuduyla dördüncü katta bulunan şehir planlama bölümüne çıktık. Orada küçük bir harita aldık önce, nazım imar plânlarından birini gösteriyordu yalnızca. Daha sonra birkaç yönlendirmeden sonra kapısında "Girilmez" yazan bir odayla karşılaştık. Kapıyı tıklatmamız gerektiği söylenmişti. Biz de denileni yaptık ve projemizi kısaca anlattık. Bizi içeriye aldılar. Şehir plancılarından baş masada oturan beyefendi, Osman Toprak, bizimle ilgilendi ve çalışmamızı çok ilginç buldu. Onun dediğine göre (biraz esprili bir biçimde) buraya yalnızca yüksek lisans öğrencileri geliyordu. Bizim gelmemiz, onlar açısından da büyük bir şaşkınlığa neden olmuştu. Bizim bulduğumuz bazı veriler ve onlarda bulunan bazı verileri beraber inceledik ve birbirimizle bu verileri paylaştık. Elimize çok değerli bir veri geçmişti: Şehrin genişlemesini gösteren bir harita ve asıl önemli olan, bu harita renkliydi, işime çok yarayacaktı. Organize Sanayi Bölgelerinden tutun, da havalanına kadar geniş bir alanda meydana gelen değişimleri gösteren bir haritaya sahiptim artık, bu yüzden en kazançlı günümüz o gündü. Okula yaklaşık yirmi dakika geç gelmemize sebep oldu bu işlemler ancak elde ettiğimiz veri, geç kalmamıza değecek nitelikteydi. Sonuçta "Girilmez" denen yere girebilmiştik.

Bu verileri derleyip çalışmamı ekledim ve poster için de ayıklama yaptım, ayrıca sunumun daha etkili olması için broşürler de hazırlamıştık. Basit bir okul sunumunda bu kadar titizlenmeye gerek olmayabilir ancak okul sınırları çerçevesinde düşünülebilir, hatta düşünülmesi zor olan şeyleri düşünerek farklılık yaratın. Sunumunuzu etkileyici biçime getirin. Hayat, ayrıntıyı keşfettiğinizde anlam kazanan

Bilardo Kulübümüz Açıldı

Haber: Zeynep Unat

Spor dalları içinde önemli bir yere sahip olan bilardo, şu anda Avrupa'da en çok ilgi gösterilen 5 sporun arasında. Bilardo oynamak için bilardo masasına, ıstakaya (bilardo sopası), bilardo toplarına, tebeşire (ıstakanın topa daha ölçülü vurmasını ve gereksiz yere kaymamasını sağlar, özellikle falsolu vuruşlarda çok işe yarar) ve köprüye (zor uzanılan toplara yetişmeyi sağlar) ihtiyaç duyulmakta.

Bilardoda "açı hesaplamak" ve "hızı ayarlamak" iki temel kuraldır. Bilardo kapalı bir alanda oynanır. Bilardo en başta cepli (delikli) bilardo ve cepsiz (deliksiz) bilardo olarak iki temel gruba ayrılır. Cepli bilardoya örnek olarak bilinen 8-Top (Amerikan) bilardosu ve Snooker vardır. Cepsiz bilardoysa 3-Top (3-Bant) bilardo olarak bilinir. Tabii bunların bugüne kadar ulaşamayan çeşitleri de vardır.

Artık bilardo uzak değil bize. Kulüplerimize bir yenisini daha ekledik ve Bilardo Kulübümüzde etkinliklerimize başladık. Matematik ve fizik derslerine katkı sağlamak, analitik düşünceyi geliştirmek, problem çözme yetisi, hızlı ve doğru karar verme becerisi kazandırmak amacıyla açtığımız Bilardo Kulübümüzde "Üç Bant" ve "Karambol" dallarında eğitim verilecek.

Kulüp çalışmaları saatinde, ilk derslerimize başlamanın mutluluğu ile bilardonun keyfini çıkarmaya başladık. Bu imkânı bize sunan okulumuza çok teşekkür ediyoruz.

Kortlarda Büyük Heyecan

Haber: Alper Konukoğlu

Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü tarafından düzenlenen "Liseler Arası Gaziantep Kort Tenisi İl Şampiyonası"nda büyük mücadele yaşandı.

Gaziantep Tenis ve Atıcılık Kulübünde düzenlenen şampiyonada Duygu Türk, Ceren Sancaktar ve Bengisu Şahin'den oluşan Özel Sanko Okulları Kızlar Takımı ikinci; Murat Can Kutlar, Utku Arda Kırıcı, Emir Tahir Eren, Osman Onur Pala ve Fatih Şahin'den oluşan Özel Sanko Okulları Erkekler Takımı ise il üçüncüsü oldu. Arkadaşlarımızı kutluyor ve onlara mayıs ayında düzenlenecek olan bölge şampiyonasında başarılar diliyoruz.

Erciyes'te Muhteşem Kayak Kampı

Haber: Barış Alpdoğan

Birinci dönemin yorgunluğunu Kayseri Erciyes'te kayak yaparak attık. İlköğretimden seksen, liseden ise atmış öğrenci katıldı bu kampa. Her gruba ayrı ayrı koçluk eden beden eğitimi öğretmenlerimizin rehberliğinde belli aşamalardan geçtik kayak eğitimi sürecinde. Hedef, "zirve"den kayabilmektir. Hedefe ulaşmak, zirveden kayabilmek gerçekten büyük keyiftir.

Katıldığımız en eğlenceli aktivitelerden biriydi. Okulumuza ve beden eğitimi bölümü öğretmenlerimize sonsuz teşekkürler. "ZİRVE"nin hedefimiz olması ve hedefimize ulaşmak dileğiyle...

